

หลักสูตรการป้องกัน สำหรับเด็กเล็ก

เกี่ยวกับเอ-ทเวนตีวัน: เอ-ทเวนตีวันคือองค์กรต่อต้านการค้ามนุษย์ระดับโลกที่ทุ่มเทเพื่อการจัดการเป็นทาสทุกที่ตลอดไป ขณะที่มีคนอีกหลายล้านคนยังคงเป็นทาสในโลกวันนี้ เอ-ทเวนตีวันเน้นไปที่คนคนนั้นอย่างต่อเนื่อง-ชายคนนั้น หญิงคนนั้น และเด็กคนนั้น ที่ตกอยู่ในการเป็นทาส วิธีการแบบองค์รวมที่จะจัดการค้าทาสยุคใหม่คือการเข้าถึงการช่วยกู้ และฟื้นฟูเยียวยาชีวิต โดยการลดความเปราะบาง ช่วยเหลือผู้เสียหายและเสริมสร้างผู้รอดชีวิต ผ่านความร่วมมือและความพยายามของผู้สนับสนุนทั่วโลก เอ-ทเวนตีวันเชื่อว่าเราสามารถป้องกันการตกเป็นทาส ผู้เสียหายสามารถได้รับการระบุตัวตนและช่วยเหลือได้ ผู้กระทำความผิดสามารถได้รับการพิพากษา สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเข้าไปที่ A21.org

ลิขสิทธิ์: © A21 USA, Inc. 2023 สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามพิมพ์ซ้ำ จัดเก็บในระบบที่เรียกค้นใหม่ได้ หรือส่งต่อส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกสารนี้ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซีพียู ถ่ายเอกสาร บันทึกไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าจาก The A21 Campaign, Inc

การปฏิเสธความรับผิดชอบ: ตัวละครทั้งหมดรวมถึงเรื่องราวในหลักสูตรนี้ถูกสมมติขึ้น ชื่อตัวละครในเรื่องไม่ได้บ่งบอกหรือเจาะจงถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ภูมิภาคของเรื่องราวไม่ได้แสดงถึงรูปแบบของการค้ามนุษย์เฉพาะอย่างเจาะจงในภูมิภาคนั้น ๆ

หมายเหตุเนื้อหา: สำคัญที่ต้องเข้าใจว่าเด็กที่เผชิญกับการละเมิดและบาดแผลทางใจถูกกระตุ้นโดยสิ่งซึ่งย้าเตือนถึงบาดแผลทางใจ หลักสูตรนี้พูดถึงหัวข้อซึ่งรวมถึงสัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอมและไม่ปลอดภัย บุคคลเจ้าเล่ห์ และความลับที่ไม่ปลอดภัยซึ่งบ้อยครั้งเกี่ยวข้องกับสถานการณ์การละเมิด เด็กอาจถูกย้าเตือนถึงสถานการณ์การละเมิดในอดีตหรือปัจจุบัน และอาจเปิดเผยเรื่องราวนี้ต่อวิทยากรกระบวนการ (หรืออาจมีการตอบสนองทางด้านร่างกายหรืออารมณ์) โปรดรับรองว่าคุณรู้ขั้นตอนการป้องกัน และแจ้งเหตุในโรงเรียน องค์กร และ/หรือจังหวัด ก่อนจัดการอบรมหลักสูตรนี้

สารบัญ

บทที่ 1: คนที่ไว้ใจได้และคนเจ้าเล่ห์	07
ส่วนที่ 1 - ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย	08
• ไฟจราจรที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ก)	
• การ์ดสีที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข)	
• ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ภาคผนวก ค)	
ส่วนที่ 2 - วงจรความปลอดภัย	12
• ต้นแบบมือแห่งวงจรความปลอดภัย (ภาคผนวก ง)	
บทที่ 2: การสื่อสารที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย	16
ส่วนที่ 3 - คนแปลกหน้า: ใครที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย	17
• ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก จ)	
• ภาพสำหรับระบายสีตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ฉ)	
ส่วนที่ 4 - ความลับ: อะไรที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย	21
• ไม่จำเป็นต้องมีภาคผนวก	
บทที่ 3: สัมผัสที่ได้รับการยินยอมและไม่ได้รับการยินยอม	26
ส่วนที่ 5 - สัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย	27
• การ์ดภาพสัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ช)	
• คำพูดที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ซ)	
• กิจกรรมสายดาวน์ (ภาคผนวก ฌ)	
ส่วนที่ 6 - ขอบเขตด้านร่างกายที่ปลอดภัย	31
• กิจกรรมระบายสีสัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอม (ภาคผนวก ญ)	
ภาคผนวก	34

ภาพรวมหลักสูตรการป้องกันสำหรับเด็กเล็ก

ภาพรวมหลักสูตรการป้องกันสำหรับเด็กเล็ก (ECCP) คือ หลักสูตรเชิงกิจกรรมที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางเพื่อเสริมสร้างเด็กที่เปราะบางและเตรียมความพร้อมพวกเขาด้วยเครื่องมือที่ปลอดภัย เพื่อปกป้องพวกเขาขณะที่ก้าวผ่านสถานการณ์ที่อาจเป็นอันตรายในช่วงชีวิตวัยเยาว์ หนึ่งในวัตถุประสงค์สำคัญของหลักสูตรนี้คือ เพื่อปกป้องเด็กจากโอกาสที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ECCP มีกิจกรรมเชิงโต้ตอบที่เหมาะสมกับวัยที่หลากหลาย ออกแบบมาสำหรับเด็กวัย 3-6 ปี

หลักสูตรออกแบบมาเพื่อให้ครูชั้นอนุบาล นักการศึกษาชั้นประถม ครูแนะแนว พ่อแม่ และผู้ปกครอง รวมถึงผู้นำด้านการศึกษาลูกเล็กในชุมชนใช้ในการสอน ECCP สามารถใช้ในสภาพแวดล้อมชุมชนและช่วงเวลาใดก็ได้ วิธีการนำเสนอที่สมบูรณ์แบบคือการสอนแต่ละตอนหลาย ๆ ครั้งตลอดทั้งปี โดยการใช้วิธีทำซ้ำเพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้ จดจำ และนำข้อมูลที่รับจากหลักสูตรไปปรับใช้

วัตถุประสงค์

คาดการณ์ว่ามีผู้คน 50 ล้านคนตกอยู่ในการค้าทาสยุคใหม่¹ หนึ่งในสี่ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นเด็ก² เราเชื่อในการเตรียมความพร้อมคนรุ่นใหม่ด้วยทักษะเพื่อป้องกันตนเองจากความเสี่ยง และโอกาสของการถูกแสวงหาประโยชน์ เด็กนั้นแท้จริงแล้วเปราะบาง และงานวิจัยให้ข้อคิดเห็นว่าเหตุการณ์รุนแรงในวัยเด็ก (Adverse Childhood Experiences) บ่อยครั้งพบว่ามีความเชื่อมโยงในระดับหนึ่งกับการค้ามนุษย์ในอนาคต³ ดังนั้นเด็กต้องมีความเข้าใจในเรื่องอันตรายของสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยที่อาจเป็นภัยต่อพวกเขา นี่จึงเป็นเหตุผลที่การป้องกันเป็นกุญแจสำคัญที่จะต่อสู้กับการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการจัดการกับเรื่องนี้ตั้งแต่วัยเด็กนั้นถือเป็นสิ่งสำคัญ เราหวังที่จะเริ่มให้ความรู้แก่เด็ก ครู และผู้ปกครองเพื่อกระตุ้นและริเริ่มการเปลี่ยนแปลงผ่านหลักสูตรนี้ การยุติการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์ประสบความสำเร็จได้ในช่วงชีวิตของเราผ่านหลักสูตรนี้ รวมถึงความช่วยเหลือจากคุณ เราจะเข้าใกล้การบรรลุภารกิจนี้ไปอีกก้าว

เป้าหมาย

เป้าหมายหลักสูตรนี้มุ่งไปที่การสนับสนุนเด็ก และวิทยากรกระบวนการให้สามารถ:

1. ระบุมุมมองที่ไว้วางใจได้ และคนเจ้าเล่ห์
2. จดจำเครื่องมือป้องกันที่ปลอดภัย
3. คิดค้นกลยุทธ์สำหรับการกระทำส่วนบุคคลที่ปลอดภัย

ระยะเวลา

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่ประกอบไปด้วย 3 บทเรียน บทเรียนละ 2 ส่วน หลักสูตรนี้มีความยืดหยุ่น และสามารถปรับแต่งตามความต้องการของวิทยากรกระบวนการและเด็ก เวลาที่แนะนำให้ใช้สำหรับแต่ละส่วนคือ ระหว่าง 30 นาทีไปจนถึง 1 ชั่วโมง แต่ละบทประกอบด้วย 2 ส่วน วิทยากรกระบวนการสามารถให้คำแนะนำในแต่ละส่วนในรูปแบบชั้นเรียนที่แยกออกจากกัน อย่างไรก็ตามมีข้อแนะนำให้มีการพูดคุยเนื้อหาของหลักสูตรนี้อย่างต่อเนื่อง เพื่อที่เด็กจะเข้าใจข้อมูลที่สำคัญนี้ตลอดปีการศึกษา

¹ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ไอแอลโอ), Walk Free, องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม) 2022, รายงานการประเมินสถานการณ์แรงงานทาสยุคใหม่, รายงานบังคับและการบังคับสมรส (กันยายน 2022) https://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/publications/WCMS_854733/lang-en/index.htm

² องค์การแรงงานระหว่างประเทศ และ Walk Free Foundation (2017), รายงานบังคับ, รายงานทาสยุคใหม่ และการค้ามนุษย์, เจนีวา, กันยายน 2017, p5, https://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_575479/lang-eng/index.htm

³ ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค (2022) เหตุการณ์รุนแรงในวัยเด็ก (ACEs): <https://www.cdc.gov/violenceprevention/aces/>

ผู้รับการอบรม

เด็กวัย 3-6 ปี หลักสูตรการป้องกันสำหรับเด็กเล็กสามารถสอนเป็นรายบุคคล (พ่อแม่, ผู้ปกครอง) หรือกลุ่มที่มีขนาดใดก็ได้ (กลุ่มอนุบาล, กลุ่มรูปแบบชั้นเรียน, กลุ่มกิจกรรมในชุมชน)

คำถามเพิ่มเติม

มีคำถามเพิ่มเติมตลอดทั้งบทเรียน ส่วนนี้มีไว้สำหรับการตั้งคำถามในระดับที่ยากขึ้น และแนะนำสำหรับเด็กวัย 5-6 ปี

โครงสร้างบทเรียนรายบุคคล

- **เตรียมพร้อม:** เน้นสื่อการสอน และคำศัพท์สำคัญที่จำเป็นสำหรับวิทยากรกระบวนการเพื่อสอนบทเรียนให้บรรลุผล
- **เกริ่นนำ:** สร้างความคาดหวังสำหรับเนื้อหาของบทเรียน
- **ปฏิสัมพันธ์:** ให้เด็กมีส่วนร่วมในสถานการณ์การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ให้เวลาที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน
- **สร้างแรงบันดาลใจ:** กระตุ้นเด็กให้ตอบสนองด้วยการเรียกให้ลงมือทำการพูด หรือเขียน และผ่านโปรเจกต์เป็นคู่ หรือกลุ่มเพื่อเพิ่มการรับรู้เนื้อหาของบทเรียน
- **การนำไปใช้:** กิจกรรมมีไว้เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของเนื้อหาในบทเรียนอย่างต่อเนื่อง

คำศัพท์สำคัญ

นิยามคำศัพท์สำคัญจะเขียน ด้วยตัวหนา และขีดเป็นวงตลอดทั้งหลักสูตร

ตัวอย่างคำตอบ

แต่ละบทเรียนประกอบด้วยคำถามพร้อมด้วยคำตอบหรือตัวอย่างคำตอบ คำตอบเหล่านี้อาจแตกต่างจากสิ่งที่เด็กเสนอแนะหรือเข้าใจ คำตอบหรือตัวอย่างคำตอบเหล่านี้มีไว้เพื่อที่จะช่วยชี้แนะวิทยากรกระบวนการตามความต้องการ

หนังสือนิทานประกอบ

“หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” เล่าเรื่องราวของมาเรีย เด็กวัยห้าขวบผู้รักการผจญภัยที่พบกับคนเจ้าเล่ห์ขณะที่เธอกำลังเล่นอยู่ในสวนสาธารณะ เรื่องราวพูดถึงแนวคิดต่าง ๆ ที่รวมอยู่ใน ECCP และได้รับการกล่าวถึงตลอดทั้งหลักสูตร

หากคุณสงสัย โปรดแจ้ง

แจ้งเหตุการณ์คำมุขย์ หรือแสวงหาประโยชน์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน 1300

แจ้งเหตุฉุกเฉิน

191

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

สแกนคิวอาร์โค้ดด้านล่าง หรือเข้าไปที่ A21.org/Education สำหรับรายการแหล่งข้อมูลทั้งหมด

คู่มืออบรมสำหรับวิทยากร

สแกนคิวอาร์โค้ดด้านล่าง

หรือเข้าไปที่ A21.org/Training

สำหรับคู่มือการอบรมเพิ่มเติม

แบบสำรวจความคิดเห็น

สแกนคิวอาร์โค้ดด้านล่าง หรือเข้าไปที่ A21.org/Education-Survey

เพื่อแบ่งปันความคิดเห็นของคุณ และบอกเรามากขึ้นเกี่ยวกับ

ประสบการณ์การใช้หลักสูตรนี้ของคุณ

บทที่ 1: คนที่ไวใจได้และคนเจ้าเล่ห์

ส่วนที่ 1 - ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย

อุปกรณ์ที่ต้องใช้	คำศัพท์สำคัญ
“หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” - ไฟจราจรที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ก) - การ์ดสีที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข) - ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ภาคผนวก ค) - กระดาษ - สี - สีเทียน	คนที่ไม่ปลอดภัย: คนเจ้าเล่ห์ที่คั่นเคยหรือคนแปลกหน้าที่ใช้คำโกหก หรือความลับที่ทำให้ใครคนหนึ่งรู้สึกอึดอัด หรือหวาดกลัว และ/หรือเจ็บปวดทางร่างกายหรือความรู้สึก คนที่ปลอดภัย: คนคั่นเคยที่ปลอดภัย หรือคนแปลกหน้าที่ไวใจได้ว่าซื่อสัตย์, เคารพในขอบเขตส่วนบุคคล และคอยปกป้องเพื่อช่วยคนอื่นให้พ้นจากอันตราย อึดอัด: รู้สึกไม่ดี, หวาดกลัว, หงุดหงิด หรือขยะเยียงทางร่างกาย หรืออารมณ์ความรู้สึก เพราะสถานการณ์หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง คนเจ้าเล่ห์: คนที่ไม่ปลอดภัย หรือไม่ได้รับเชิญที่ไม่ซื่อสัตย์หรือกำลังโกหก ผู้ใหญ่ที่ไวใจได้: คนที่ปลอดภัยซึ่งมีอายุมากกว่า 18 ปี ซื่อสัตย์หรือจริงใจ เชื่อถือได้ คนที่ไวใจได้: คนที่ปลอดภัย (อายุเท่าไรก็ได้) ซื่อสัตย์ หรือจริงใจ เชื่อถือได้

ส่วนที่ 2 - วงจรความปลอดภัย

อุปกรณ์ที่ต้องใช้	คำศัพท์สำคัญ
“หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” - ฮูลาฮูป หรือซอลก - ต้นแบบมือแห่งวงจรความปลอดภัย (ภาคผนวก ง) - กระดาษ - สี - สีเทียน - เทปกาวเหนียว	วงจรความปลอดภัย: เครื่องมือที่ปลอดภัย (ใช้มือของเด็ก) เพื่อระบุผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ 5 คนที่พึ่งพาได้เพื่อช่วยปกป้องจากอันตราย ขอบเขตที่ไวใจได้: การจำกัดเฉพาะสิ่งซึ่งบุคคลหนึ่งรู้สึกสบายใจ และอึดอัดในความสัมพันธ์

ส่วนที่ 1 - ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย

พูด: ยกมือขึ้นถ้าหนูอยากเล่นเกม (ให้เวลาเด็กแบ่งปันสั้น ๆ ว่าอยากเล่นเกมอะไร) วันนี้เราจะเล่นเกมที่ชื่อว่า “จับคู่สีไฟจราจร” บางครั้งผู้คนอาจไวใจได้และปลอดภัย และบางครั้งผู้คนอาจเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย คนที่ไวใจได้คือ คนที่ปลอดภัยซึ่งเคารพผู้อื่น และขอบเขตของผู้อื่น รวมถึงช่วยปกป้องคนอื่นจากอันตราย คนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยอาจเป็นใครบางคนที่คุณรู้จัก หรือคนแปลกหน้าที่อาจพยายามหลอกล่อหนูโดยใช้คำโกหก หรือบอกความลับที่ไม่ปลอดภัย หรือทำให้คนอื่นรู้สึกอึดอัด กลัว หรือเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ คนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยอาจทำให้หนูคิดว่าหนูต้องเก็บความรู้สึกไว้ข้างใน (กับตัว) และไม่บอกใคร อย่างไรก็ตาม ผู้ใหญ่ที่ไวใจได้และปลอดภัยจะทำให้หนูรู้สึกสบายใจเพื่อที่จะให้หนูแบ่งปันและแสดงความรู้สึกออกมา เพื่อที่หนูจะได้รับความช่วยเหลือ

เราจะใช้สีทั้งสามสีเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีที่จะสังเกตความแตกต่างเมื่อคนกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์ เพื่อที่จะรู้ว่าเมื่อไหร่ที่เราจะไวใจคนได้ หรือเพื่อระวังหากหนูไม่แน่ใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของใครบางคน สีเหล่านี้คือ สีแดง เหลือง และเขียว เราสามารถเห็นสีเหล่านี้บนไฟจราจร

ทำ: แสดงไฟจราจรที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ก) ทบทวนสีแต่ละสีและอธิบายว่ามันหมายถึงอะไร (เช่น แดง = หยุด; เหลือง = ช้าลง ,ระวัง; เขียว = ไป)

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง

จับคู่สีไฟจราจร
คำถามที่ 1: หนูนึกถึงสีอะไรเมื่อได้ยินคำว่า “หยุด” ? คำตอบ: แดง
คำถามที่ 2: หนูนึกถึงสีอะไรเมื่อได้ยินคำว่า “ไป” ? คำตอบ: เขียว
คำถามเพิ่มเติม: หนูนึกถึงสีอะไรเมื่อได้ยินคำว่า “ระวัง หรือ ช้าลง” ? คำตอบ: เหลือง

พูด: ไฟจราจรมีสีที่แตกต่างกันเพื่อช่วยให้เรารู้ว่าเมื่อไหร่ที่ต้องหยุด, ช้าลง และไป เราสามารถใช้สีทั้งสามสีนี้ในการจดจำวิธีที่จะรู้ว่าคนไหนกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย, ไวใจได้ หรือเมื่อเรารู้สึกไม่แน่ใจว่าเราไวใจพวกเขาได้หรือไม่ และจำเป็นต้องถามผู้ใหญ่ที่ไวใจได้

ทำ: ให้เด็กยืนเรียงหน้ากระดาน อ่านตัวอย่างสถานการณ์ของคนที่ไม่ปลอดภัยและคนเจ้าเล่ห์ (ด้านล่าง) ให้เด็กฟังและตัดสินใจว่าสถานการณ์นี้ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย ให้พวกเขาก้าวออกมา (“ไป”) หากพวกเขาคิดว่ามันเป็นสถานการณ์ที่ปลอดภัย ให้พวกเขาอยู่กับที่ (“หยุด”) หากพวกเขาคิดว่ามันไม่ปลอดภัย

ทางเลือก: ซูการ์ตไฟจราจรที่ปลอดภัยขึ้น (ภาคผนวก ก) ระหว่างทำกิจกรรมนี้

คนที่ไว้ใจได้และปลอดภัย (ไป)	คนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย (หยุด)
• ช่วยให้หนูปลอดภัย และปกป้องหนูจากอันตราย • เห็นคุณค่าของหนู • ทำให้หนูรู้สึกสบายใจ • รับฟังหนู • เคารพขอบเขตด้านร่างกายของหนู • บอกความจริง และจริงใจกับหนู	• ปฏิบัติตัวอย่างมีเล่ห์เหลี่ยม และโกหกหนู • เหมือนว่าพวกเขากำลังพยายามหลอกหนู • ทำให้หนูรู้สึกอึดอัด • ทำให้หนูรู้สึกแปลก ๆ ในท้องของหนู • ทำร้ายความรู้สึกของหนู หรือทำร้ายหนู • ติดต่อสื่อสารกับหนูแม้หนูไม่ต้องการให้พวกเขาอยู่ใกล้หนู

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ และคนที่ไว้ใจได้และคนเจ้าเล่ห์
คำถาม 1: สืออะไรที่เหมาะสมที่สุดกับสิ่งที่หนูอาจรู้สึกเมื่อใครบางคนที่ไม่รู้จักทำให้หนูอึดอัด ไม่ปลอดภัย กลัว หรือไม่สะดวกใจ? คำตอบ: แดง คำถามเพิ่มเติม: ทำไมสีแดงจึงมีความเชื่อมโยงกับความรู้สึกปฏิเสธ, เสียใจ หรือกลัว? ตัวอย่างคำตอบ: หนูเลือกสีแดงเพราะมันหมายถึง อันตราย หนูต้องการให้พวกเขาหยุดเพราะหนูรู้สึกไม่ปลอดภัย คำถาม 2: สืออะไรที่เหมาะสมที่สุดกับสิ่งที่หนูอาจรู้สึกเมื่อหนูอยู่กับคนที่รู้ว่าปลอดภัยเมื่ออยู่ด้วย และไว้ใจได้ว่าจะปกป้องและรักหนู? คำตอบ: เขียว คำถามเพิ่มเติม: ทำไมสีเขียวจึงมีความเชื่อมโยงกับความรู้สึกปลอดภัย และได้รับการปกป้อง? ตัวอย่างคำตอบ: หนูเลือกสีเขียวเพราะหนูรู้สึกปลอดภัย หนูรู้ว่าพวกเขาจะปกป้องหนู พวกเขาห่วงใยและจะไม่ทำร้ายหนู

พูด: ใน “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” วันนี้เราจะอ่านนิทานและเรียนรู้ว่าจะมีคนบางคนที่เราไว้ใจได้ซึ่งปลอดภัย และจะมีคนบางคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย ฟังขณะที่ครู/ผู้อ่านนิทานที่มีตัวละครบางตัวที่เราไว้ใจได้ และเจ้าเล่ห์ในเรื่อง

ทำ: อ่าน “นิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” ขณะที่คุณอ่าน ให้แน่ใจว่าคุณได้แสดงภาพในหนังสือนิทานให้เด็กเห็นเพื่อที่เด็กจะตามเรื่องราวทัน และระบุบุคลละครคตลอดทั้งเรื่องได้

ถาม: ในนิทานมีทั้งคนที่ไว้ใจได้และปลอดภัย และเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยใช่หรือไม่

ตัวอย่างคำตอบ: ใช่ มีคนหลากหลายในนิทานเรื่องที่เราอ่านวันนี้ บางคนไว้ใจได้และปลอดภัย และบางคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย

พูด: จำไว้ว่าสีแต่ละสีของไฟจราจรมีความหมายพิเศษ แดงหมายถึง หยุด เหลืองหมายถึง ช้าลง หรือระวัง และเขียวหมายถึง ไป
เรากำลังจะเล่นเกมที่มีชื่อว่า “จับคู่สีที่ปลอดภัย” หนูจะเห็นตัวละครในนิทาน จากนั้นให้หนูเลือกสีที่หนูคิดว่าถูกต้อง

ทำ: แจกชุดการ์ดสีที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข) ให้เด็กแต่ละคน

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้ขณะที่หนูแสดงภาพตัวละครใน “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” (ภาคผนวก ค)
ทีละตัว ให้เด็กคิดถึงสีที่บ่งบอกภาพแต่ละภาพได้ดีที่สุด และขอให้เด็กตอบสนองโดยการชูการ์ดสีที่เลือกขึ้น

คำถามเกี่ยวกับการจับคู่สีที่ปลอดภัย

คำถามที่ 1: สีอะไรที่หนูคิดว่าควรเป็นสีของเอ็บ? (แสดง: ภาพตัวละครเอ็บ)

คำตอบ: แดง

คำถามเพิ่มเติม: ทำไมสีแดงจึงเป็นสีที่บ่งบอกถึงเอ็บ?

ตัวอย่างคำตอบ: เอ็บเป็นคนเจ้าเล่ห์ เขาพยายามพามาเรียออกจากสถานที่ปลอดภัยและออกจากครอบครัว คนเจ้าเล่ห์อาจเป็นมิตร และอาจต้องการซื้อของให้แก่หนู แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาปลอดภัย พวกเขาอาจกำลังโกหกหรือทำสิ่งที่ดี เพราะพวกเขาพยายามจะหลอกหลอนหนู

คำถามที่ 2: สีอะไรที่หนูคิดว่าควรเป็นสีของมาเรีย? (แสดง: ภาพตัวละครมาเรีย)

คำตอบ: เขียว

คำถามเพิ่มเติม: ทำไมสีเขียวจึงเป็นสีที่บ่งบอกถึงมาเรีย?

ตัวอย่างคำตอบ: มาเรียรู้ว่าเธอไม่ควรไปกับเอ็บแม้เขาจะดูคุ้นเคยและเป็นมิตร เธอรู้ว่าเขาเป็นคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย

คำถามที่ 3: สีอะไรที่หนูคิดว่าควรเป็นสีของคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยที่สวนสาธารณะ? (แสดง: ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย)

คำตอบ: เขียว

คำถามเพิ่มเติม: ทำไมสีเขียวจึงเป็นสีที่บ่งบอกถึงคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย

ตัวอย่างคำตอบ: บางครั้งเมื่อหนูรู้สึกกลัว หรือตกอยู่ในอันตราย และบางคนในวงจรที่ไว้ใจได้ของหนูไม่อยู่ คนแปลกหน้าที่ปลอดภัยอาจช่วยหนูได้ คนแปลกหน้าที่ปลอดภัยคือใครบางคนที่เราชอบเขตของหนู และต้องการปกป้องคนอื่นจากอันตราย

คำถามที่ 4: สีอะไรที่หนูคิดว่าควรเป็นสีของคุณปู่ของมาเรีย? (แสดง: ภาพตัวละครคุณปู่ของมาเรีย)

คำตอบ: เขียว

คำถามเพิ่มเติม: ทำไมสีเขียวจึงเป็นสีที่บ่งบอกถึงคุณปู่ของมาเรีย?

ตัวอย่างคำตอบ: คุณปู่ของมาเรียเป็นคนที่ไม่ปลอดภัยที่รักเธอ เขาดูแลเอาใจใส่มาเรีย ในนิทานเรื่องนี้เขาต้องการปกป้องมาเรียให้ปลอดภัยจากคนเจ้าเล่ห์

พูด: วันนี้เราจับคู่สีแดงและเขียวกับสถานการณ์ และประเภทของคนที่ไวใจได้และปลอดภัย และคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย เมื่อเราอ่าน “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” เราได้รู้จักเพื่อนใหม่ที่ชื่อมาเรียในเรื่องนี้

ทำ: ให้เด็กแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จาก “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” และความเชื่อมโยงของนิทานกับคนที่ไวใจได้และปลอดภัย และคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย

ถาม: อ่านคำถามต่อไปและให้เด็กตอบสนองต่อสิ่งที่ได้เรียนรู้จาก “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย”

คำถาม “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย”

คำถามที่ 1: มันปลอดภัยสำหรับมาเรียหรือไม่ที่จะอยู่ที่สวนสาธารณะคนเดียว ?

ตัวอย่างคำตอบ: ไม่ มาเรียเด็กเกินไปที่จะอยู่ที่สวนสาธารณะคนเดียว

คำถามที่ 2: หนูจะทำอะไรหากมีคนแปลกหน้าหรือคนเจ้าเล่ห์ขอให้หนูไปกับเขา ?

ตัวอย่างคำตอบ: บอกว่าไม่ วิ่งไปหาผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ บอกคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย นี่คือทั้งหมดที่มาเรียทำในนิทานของเรา

คำถามเพิ่มเติม: สีของไฟจราจรมีความเชื่อมโยงกับคนที่ไวใจได้และปลอดภัย และคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยอย่างไร ?

ตัวอย่างคำตอบ: แดงแสดงถึงการหยุด อันตราย และคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยที่อาจดูคุ้นเคย (ใครบางคนที่คุณรู้จัก) หรือคนแปลกหน้า (ใครบางคนที่คุณไม่รู้จัก) เหลืองแสดงถึงการเตือน การระวัง หรือช้าลงและอาจเป็นกับคนที่ไวใจได้และปลอดภัย หรือคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย เขียวแสดงถึงการไป และอาจหมายถึงคนที่ไวใจได้และปลอดภัย

กิจกรรมเพื่อนำไปใช้ : อธิบายเด็กถึงสถานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย บ่อยครั้งที่สถานที่หนึ่งอาจไม่ปลอดภัย เมื่อเด็กไม่มีผู้ใหญ่ที่ไวใจได้อยู่ด้วย ย้ำเตือนให้พวกเขามองรอบด้านเพื่อหาผู้ใหญ่ที่ไวใจได้และปลอดภัย หากพวกเขาไม่เห็นคนที่ปลอดภัย พวกเขาควรออกจากที่นั่นและไปยังสถานที่ซึ่งมีผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ที่ช่วยเหลือพวกเขาให้ปลอดภัยได้

แจกกระดาษวาดรูปและอุปกรณ์ ให้เด็กวาดภาพสถานที่ซึ่งปลอดภัยสำหรับพวกเขา และวาดคนที่ไวใจได้และปลอดภัย

ส่วนที่ 2 - วงจรความปลอดภัย

พูด: วันนี้เราจะเรียนรู้ว่า วงจรความปลอดภัยคืออะไร และใครอยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนูได้ คนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนูควรเป็นผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ ใครบางคนที่เป็นคนที่ปลอดภัย เมื่อหนูไว้ใจใครบางคน หนูควรรู้สึกปลอดภัยและสบายใจเมื่ออยู่ใกล้พวกเขา เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้ความรู้สึกของหนู รวมถึงการที่ความรู้สึกเหล่านั้นสามารถที่จะสนับสนุนให้หนูสร้างขอบเขตที่ไว้ใจได้ของหนูเพื่อช่วยปกป้องหนูจากอันตราย **ขอบเขตที่ไว้ใจได้**ช่วยให้หนูรู้ว่าสิ่งไหนที่หนูรู้สึกสบายใจ และยึดมั่นในความสัมพันธ์ใด ๆ กับครอบครัวหรือเพื่อน มันยังช่วยให้หนูรู้ว่าใครที่หนูไว้ใจได้และใครที่ช่วยให้หนูปลอดภัยได้ การมีขอบเขตและการสร้างความสัมพันธ์กับใครบางคนที่คุณไว้ใจได้คือกุญแจของการมีความสัมพันธ์ที่แข็งแรง

ทำ: ยกธูลาฮูบขึ้นให้เด็กดู จากนั้นวางลงบนพื้นและก้าวเข้าไป หรือใช้เทปขาวเพื่อทำวงกลมหากคุณไม่มีธูลาฮูบ อธิบายว่าพื้นที่ในธูลาฮูบบางครั้งเปรียบเหมือนวงจรความปลอดภัยของคนคนหนึ่ง ธูลาฮูบเปรียบเหมือนรั้วและโล่ ทำหน้าที่เสมือน**ขอบเขตที่ไว้ใจได้**ซึ่งปกป้องพื้นที่ของคนคนหนึ่ง ก้าวออกจากธูลาฮูบและเชิญให้เด็กคนหนึ่งอาสาสมัครและก้าวเข้าไปในธูลาฮูบ ถามเด็กว่า มันโอเคไหมที่คุณจะเข้าไปอยู่ในธูลาฮูบกับพวกเขา เพื่อแสดงว่า**คนที่ปลอดภัย**กำลังเข้าไปในวงจรความปลอดภัยของพวกเขา

*หมายเหตุ: มันโอเคหากพวกเขาตอบว่า ไม่ ให้ยกตัวอย่างของการเคารพ**ขอบเขตที่ไว้ใจได้** และย้ำว่า **แค่ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้**ของพวกเขานั่นที่เข้าไปใน**วงจรความปลอดภัย**ได้

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับคนที่ไว้ใจได้และปลอดภัย

คำถามที่ 1: ใครบ้างว่า**คนที่ปลอดภัย**หมายถึงอะไร?

ตัวอย่างคำตอบ: **คนที่ปลอดภัย**คือ ใครบางคนที่เราไว้ใจได้ เคารพผู้อื่นและขอบเขตของผู้อื่น และจะช่วยปกป้องคนอื่นจากอันตราย พวกเขาอาจเป็นคนคุ้นเคยอย่างเช่น พี่ชาย/น้องชาย หรือพี่สาว/น้องสาว เพื่อน หรือใครบางคนในชุมชน หรือ**ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้**คนอื่น หรือคนแปลกหน้าที่วางใจได้ว่าซื่อสัตย์ มีความเคารพต่อขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล และคอยปกป้องเพื่อให้คนอื่นพ้นจากอันตราย

คำถามเพิ่มเติม: อะไรคือคุณค่าบางอย่างของ**คนที่ปลอดภัย**ซึ่งไว้ใจได้?

ตัวอย่างคำตอบ: **คนที่ปลอดภัย**เป็นคนซื่อสัตย์ พวกเขาห่วงใยคนอื่น ใจดี แสดงถึงความเคารพ และปกป้องทุกคนให้ปลอดภัย

คำถามที่ 2: ใครบ้างว่า**ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้**คือใคร?

ตัวอย่างคำตอบ: **ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้**คือ **คนที่ปลอดภัย**ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ และใครบางคนที่คุณไปหาเพื่อขอความช่วยเหลือได้ พวกเขาอาจเป็นครู, พ่อแม่, พ่อแม่ของคนอื่น หรือตำรวจ

พุด: เราารู้แล้วว่าขอบเขตที่ไวใจได้ช่วยให้หนูรู้สึกสบายใจกับคนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนู วงจรความปลอดภัยคือเครื่องมือที่ปลอดภัยซึ่งช่วยปกป้องให้หนูปลอดภัยจากคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยที่ไม่ได้อยู่ในวงจรความปลอดภัยของเราได้ หนูมีทางเลือกกว่าใครที่หนูอนุญาตให้เข้ามาในวงจรความปลอดภัยของหนู ดังนั้นมันโอเคในบางครั้ง หากหนูต้องเปลี่ยนความคิดและยินยอมให้คนที่แตกต่างกันเข้ามาในวงจรความปลอดภัยของหนู ยกตัวอย่างเช่น หากหนูย้ายไปอยู่ที่เมืองใหม่ใกล้กับสมาชิกในครอบครัวคนอื่น หรือเปลี่ยนโรงเรียนโดยมีครูคนใหม่ ผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนูอาจเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน จำไว้ว่า มันสำคัญที่จะอนุญาตให้เพียงแค่ว่าคนที่ปลอดภัยซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนู

ก่า: ยกยูลาฮูบขึ้นอีกครั้งและก้าวเข้าไปในนั้น อธิบายดีกว่าฮูลาฮูบนี้ไม่เพียงแค่แสดงถึงขอบเขตที่ไวใจได้ แต่เป็นเหมือนวงจรความปลอดภัยของหนู ให้เด็กยืนขึ้น ยืนมือออกไปด้านข้างลำตัวและหมุน 360 องศา (หมุนซ้ำ ๆ) เพื่อสร้างวงกลมที่มองไม่เห็นของตัวเอง

ถาม: อ่านคำถามต่อไปและให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับวงจรที่ปลอดภัย	
คำถามที่ 1: อะไรบ้างคือสิ่งที่ทำให้หนูรู้สึกปลอดภัย ?	ตัวอย่างคำตอบ: สิ่งที่ทำให้หนูรู้สึกปลอดภัยคือ การอยู่กับครอบครัว การเรียนหนังสือที่โรงเรียน และการเล่นกับเพื่อน ๆ
คำถามที่ 2: อะไรบ้างคือสิ่งที่ทำให้หนูรู้สึกไม่ปลอดภัย ?	ตัวอย่างคำตอบ: สิ่งที่ทำให้หนูรู้สึกไม่ปลอดภัยอาจเป็นสุนัขที่กำลังเห่า การอยู่คนเดียวในที่มืดหรือในที่ที่มีเสียงดัง
คำถามเพิ่มเติม: คนคนหนึ่งจะรู้สึกอย่างไรหากเขา/เธอรู้สึกว่าไม่ปลอดภัย ?	ตัวอย่างคำตอบ: คนนั้นอาจรู้สึกอึดอัด อาจปวดท้อง มีเหงื่อออกที่มือ และหัวใจเต้นเร็ว
คำถามที่ 3: หนูจะมีความรู้สึกอย่างไรหากใครบางคนที่ไม่ได้รับเชิญเข้ามาใกล้หนูมากเกินไปในวงจรความปลอดภัยของหนู ?	ตัวอย่างคำตอบ: อาจรู้สึกอึดอัดและไม่ปลอดภัย เหมือนกับว่าคนอื่นเข้าใกล้มากเกินไป และขอบเขตด้านร่างกายอาจรู้สึกถูกละเมิด หรือบุกรุก
คำถามที่ 4: หนูบอกหรือทำอะไรได้บ้างเพื่อขอให้คนหนึ่งออกจากวงจรความปลอดภัยของหนูหากหนูอึดอัด ?	ตัวอย่างคำตอบ: หนูอาจก้าวออกมาหรือขอพวกเขาอย่างสุภาพให้ถอยออกไป หากพวกเขาไม่ฟังและหนูได้ขอให้พวกเขาถอยออกไปแล้ว หนูอาจผลักพวกเขาออกไปและบอกผู้ใหญ่ที่ไวใจได้

พุด: คนที่เชื่อถือได้คือ คนที่ปลอดภัยซึ่งวางใจได้ว่าจะช่วยปกป้องหนู เป็นคนซื่อสัตย์และไม่โกหก ปกป้องหนูจากอันตราย และอยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนูได้ อย่างไรก็ตามยังมีคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยซึ่งโกหกและพยายามที่จะควบคุมหนู พวกเขาพยายามที่จะเข้าไปในวงจรความปลอดภัยของหนูเพื่อหลอกหรือทำร้ายหนู แต่เมื่อหนูรู้สึกอึดอัด จำไว้ว่า หนูเป็นคนเลือกให้ใครเข้ามาในวงจรความปลอดภัยของหนู และคนเหล่านี้ในวงจรความปลอดภัยของหนูควรเป็นผู้ใหญ่ที่ไวใจได้เสมอ

ทำ: ยกมือของคุณขึ้นและชี้ไปที่แต่ละนิ้ว ให้เด็กนับว่าพวกเขามีกี่นิ้ว ชี้ไปที่มือของคุณและวาดวงกลม (บนอากาศ) รอบมือ เพื่อแสดงถึงวงจรความปลอดภัย เหมือนกับที่พวกเขามีสูตรอุปอบตัว อธิบายว่าให้พวกเขานึกถึงคน 5 คนที่พวกเขาไว้ใจให้เป็น ส่วนหนึ่งของวงจรความปลอดภัยของพวกเขาได้

**หมายเหตุ: หากมีเด็กคนใดในชั้นเรียนที่อาจมีความลำบากในการใช้มือสำหรับกิจกรรมนี้ เพื่อการมีส่วนร่วมเด็กอาจใช้นิ้วเท้าทั้งห้านิ้วแทนได้ พวกเขาอาจแม้กระทั่งใช้ตาและหูทั้งสองข้าง รวมถึงจมูกเพื่อการจดจำ*

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง ย้ำเตือนเด็กว่าทุกครั้งที่พวกเขาารู้สึกอึดอัด มันอาจไม่ใช่เพราะพวกเขานั้นไม่ปลอดภัย (อาจเป็นเพราะพวกเขารู้สึกอึดอัดเกินไป) อย่างไรก็ตามบ่อยครั้งคนหนึ่งมักมีความรู้สึกอึดอัดเมื่อพวกเขาไม่ปลอดภัย

คำถามเกี่ยวกับคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย

คำถามที่ 1: ใครคือคนบางคนในชีวิตหนูที่ไว้ใจได้ คนที่ทำให้หนูรู้สึกปลอดภัย และปกป้องหนูจากอันตราย?

ตัวอย่างคำตอบ: แม่ พ่อ ลุงป้า น้าอา คนดูแล ปู่ย่าตายาย ครู เจ้าหน้าที่ตำรวจ (คนแปลกหน้าที่ปลอดภัย) และเพื่อน คือคนที่ปลอดภัยในชีวิตหนู

คำถามที่ 2: หนูรู้สึกอย่างไรเมื่อหนูอึดอัด?

ตัวอย่างคำตอบ: ภายนอกหนูอาจรู้สึกอึดอัดเกินไป มือของหนูอาจมีเหงื่อ เหนื่อยของหนูอาจสั่น ภายในหนูอาจรู้สึกอึดอัดเกินไป หัวใจจะเต้นในท้อง หนูอาจรู้สึกคอแห้ง หนูอาจรู้สึกตัวแข็ง แบบว่าเคลื่อนไหวไม่ได้

คำถามเพิ่มเติม: ความรู้สึกอึดอัดนั้นเหมือนกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือไม่ เพราะเหตุใด?

ตัวอย่างคำตอบ: ใช่ หนูรู้สึกไม่สบาย หรือกลัวเมื่อหนูไม่ปลอดภัย และอึดอัดได้ หนูยังอาจรู้สึก “ตัวแข็ง” อย่างเช่น หนูอยากทำบางสิ่งแต่ทำไม่ได้ หนูคิดว่าหนูรู้สึกเหมือนกันเมื่อหนูอึดอัด และเมื่อหนูรู้สึกไม่ปลอดภัย หนูมีความรู้สึกเหมือนกันกับทั้งสองอย่างนี้

**หมายเหตุ: มันเป็นเรื่องสำคัญที่จะยกหลาย ๆ ตัวอย่างเมื่ออธิบายว่าคนที่ไว้ใจได้ หรือเจ้าเล่ห์มีลักษณะอย่างไร นี่เป็นเพราะเด็กบางคนอาจมีพ่อ/แม่ หรือพี่น้องที่เป็นคนเจ้าเล่ห์ ดังนั้นพวกเขาต้องการตัวอย่างของผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้เพิ่มเติม เรารู้อย่างมีครู และเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนที่ไม่ปลอดภัย ดังนั้นทุกตัวอย่างจะไม่มีข้อยกเว้น*

พูด: วงจรความปลอดภัยของเราอาจเป็นเหมือนเครื่องมือที่ช่วยปกป้องหนูให้ปลอดภัยจากคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยที่ไม่ได้อยู่ในวงจรความปลอดภัยของเรา ให้เรายกมือขึ้นมาใหม่และมองดูแต่ละนิ้ว แต่ละนิ้วจะเป็นตัวแทนของผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ซึ่งหนูสามารถเพิ่มเข้าไปในวงจรความปลอดภัยของหนู

- นิ้วโป้งของหนู: เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ผู้นำชุมชนที่ไว้ใจได้
- นิ้วชี้ของหนู: ครู/ใครบางคนในโรงเรียนที่ไว้ใจได้
- นิ้วกลางของหนู: สมาชิกในครอบครัวที่ไว้ใจได้หรือผู้ดูแล _____ (ตัวเลือกของเด็ก)
- นิ้วนางของหนู: _____ (ตัวเลือกของเด็ก) ที่ไว้ใจได้
- นิ้วก้อยของหนู: _____ (ตัวเลือกของเด็ก) ที่ไว้ใจได้

*หมายเหตุ: นิ้วโป้งและนิ้วชี้ไม่จำเป็นต้องมีชื่อเรียก อาจเป็นคนที่ปลอดภัยซึ่งพวกเขาไม่รู้จัก แต่ยังสามารถไว้ใจได้ ให้เด็กบอกชื่อสำหรับนิ้วอื่น ๆ และคนชื่อนั้น ๆ ต้องเป็นคนที่เด็กคุ้นเคย

ทำ: ให้เด็กวาดรูปมือของตนเองบนพื้นที่ว่างท้ายหนังสือนิทาน ตรงต้นแบบมือแห่งวงจรความปลอดภัย (ภาคผนวก ง) หรือบนกระดาษเปล่า ให้เด็กเลือกคนห้าคน แต่ละคนสำหรับแต่ละนิ้วว่าใครจะอยู่ในวงจรความปลอดภัยของพวกเขา จำไว้ว่า สองถึงสามนิ้วอาจเป็นคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย (เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ, ครู) ชักชวนให้เด็กวาดรูปผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของพวกเขา

ให้เด็กใช้นิ้วของตนเองเพื่อตัดสินใจว่าใครสามารถอยู่ในวงจรความปลอดภัยของพวกเขาได้ นิ้วอื่น ๆ คือคนที่ไว้ใจได้และปลอดภัยที่พวกเขาเลือกเอง อธิบายว่าไม่มีตัวเลือกที่ถูกหรือผิด และวงจรความปลอดภัยของทุกคนจะแตกต่างกัน

ถาม: อ่านคำถามด้านล่างและให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับมือแห่งวงจรความปลอดภัย

คำถามที่ 1: ใครคือผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนูที่หนูเลือกไว้สำหรับนิ้วโป้ง ?

ตัวอย่างคำตอบ: ฉันวาดรูปตำรวจ ฉันวาดรูปครูฝึกสอน

คำถามที่ 2: ใครคือผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนูที่หนูวางไว้สำหรับนิ้วชี้ ?

ตัวอย่างคำตอบ: หนูวาดรูปคุณในฐานะครู หนูมีครูใหญ่ของหนู หนูวาดรูปครูสอนพิเศษ

คำถามที่ 3: ใครคือผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ในวงจรความปลอดภัยที่หนูวางไว้สำหรับนิ้วกลาง ?

ตัวอย่างคำตอบ: หนูวาดรูปแม่ของหนู หนูมีป้าของหนู หนูวาดรูปคุณปู่

คำถามที่ 4: ใครคือผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ในวงจรความปลอดภัยที่หนูวางสำหรับนิ้วนาง และนิ้วก้อย ?

ตัวอย่างคำตอบ: หนูวาดรูปโค้ชของหนู หนูมีเพื่อนบ้าน หนูวาดรูปญาติของหนู

กิจกรรมเพื่อนำไปใช้: ทบทวน “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” และวิธีที่เอื้อมพยายามที่จะหลอกล่อมาเรียให้ไปกับเขา ย้ำเตือนเด็กว่าเมื่อพวกเขาอยู่ที่โรงเรียนหรือสถานที่อื่น ๆ จะต้องให้ครู หรือผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้รู้ว่าคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยกำลังพยายามให้เด็ก ๆ ไปกับพวกเขา ให้เด็กนำต้นแบบมือแห่งวงจรความปลอดภัย (ภาคผนวก ง) กลับบ้านไปด้วยเพื่อทบทวนกับผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ 1 คนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของพวกเขา

บทที่ 2: การสื่อสารที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

ส่วนที่ 3 - คนแปลกหน้า: ใครปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

อุปกรณ์ที่ต้องใช้	คำศัพท์สำคัญ
“หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” - ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย และไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก จ) - ภาพสำหรับบรรยายสี่ตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย และไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ฉ) ทางเลือก : - วิดีโอเรื่อง การกระทำเพื่อปกป้องตนเองจากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย - กระเป๋าสตางค์, เสื้อแจ็คเก็ต	คนที่คุ้นเคย: เพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวที่สนิท ซึ่งเป็นที่รู้จักดี และจดจำได้ ความสัมพันธ์/ความเกี่ยวข้อง: การเชื่อมโยงระหว่างคนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง คนแปลกหน้าที่ปลอดภัย: คนที่ไม่เป็นที่รู้จักมาก่อน และอยู่เพื่อช่วยปกป้องคนอื่นให้ปลอดภัย คนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย: คนที่ใช้คำโกหกหรือความลับเพื่อทำให้คนบางคนรู้สึกอึดอัด หรือกลัว และ/หรือทำร้ายร่างกายหรือความรู้สึกของพวกเขา

ส่วนที่ 4 - ความลับ: อะไรปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

อุปกรณ์ที่ต้องใช้	คำศัพท์สำคัญ
“หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” - กระดาดวาดรูป - สีเขียนหรือปากกา	ความลับที่ปลอดภัย: ข้อมูลที่มีไว้เพื่อเก็บไว้เป็นส่วนตัว หรือไม่ให้ใครรู้ในช่วงเวลาสั้น ๆ แต่อาจถูกเปิดเผยหรือแบ่งปันในภายหลัง ความลับที่ไม่ปลอดภัย: ข้อมูลที่อาจทำร้ายใครบางคน ละเมิดกฎ หรือทำให้ใครบางคนรู้สึกกลัว หงุดหงิด หรือสับสน เป็นข้อมูลที่ถูกระบุว่าห้ามบอกคนอื่น ตัวเลือก: การตัดสินใจเกี่ยวกับบางสิ่ง หรือบางคน ที่บ่อยครั้งเป็นการเลือกระหว่างสองสิ่ง/ทางเลือกหรือมากกว่านั้น

ส่วนที่ 3 – คนแปลกหน้า: ใครที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

พูด: วันนี้เราจะเรียนรู้ว่าอาจมีคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยในชีวิตของหนู และพวกเขาเป็นใครได้บ้าง เราจะทบทวน “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” อีกครั้งตอนที่เรารู้จักมาเรียพอจะจำเอ็บได้ แต่ไม่ได้รู้จักเขา เขาเป็นคนแปลกหน้าสำหรับเธอ เธอรู้ว่าไม่ควรไปที่สวนสาธารณะกับเอ็บ เพราะเขาไม่ได้อยู่ในวงจรความปลอดภัยของเธอ

ทำ: ทบทวนเนื้อหาของ “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” อีกครั้งตอนที่มาเรียพบกับเอ็บ แสดงภาพและแบ่งปันว่าเอ็บเป็นคนเจ้าเล่ห์ และยังเป็นคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยต่อมาเรียอย่างไร

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

คำถามที่ 1: ใครคือคนแปลกหน้า?

ตัวอย่างคำตอบ: คนที่หนูไม่รู้จักและคนบางคนที่หนูต้องระวังตัวเมื่ออยู่ใกล้ คนที่หนูไม่คุ้นเคย แม้ว่าหนูจะเห็นพวกเขาบ่อยก็ตาม

คำถามที่ 2: อะไรที่ทำให้คนหนึ่งกลายเป็นคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยได้?

ตัวอย่างคำตอบ: คนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยอาจขอให้หนูทำบางสิ่งที่หนูรู้สึกไม่ดีจะทำ หรือพยายามจะพาหนูออกไปจากสถานที่ปลอดภัย (ยกตัวอย่างเช่น บ้าน พ่อแม่ หรือเพื่อนของหนู) คนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยอาจพยายามหลอกล่อหรือขอให้หนูโกหก (ยกตัวอย่างเช่น “นี่คือความลับเล็ก ๆ ของเรา”)

คำถามที่ 3: มีคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยบนโลกออนไลน์ไหม?

ตัวอย่างคำตอบ: มีคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยบนโลกออนไลน์และในชีวิตจริงได้ เราไม่รู้เสมอไปว่าเรากำลังคุยอยู่กับใครบนโลกออนไลน์ และไม่ใช่ว่าทุกคนที่จะปลอดภัย

คำถามเพิ่มเติม: ใครอาจเป็นคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยสำหรับหนู?

ตัวอย่างคำตอบ: คนแปลกหน้าที่ปลอดภัยอาจเป็นคนที่หนูไม่รู้จัก แต่เป็นคนที่อยู่เพื่อที่จะคอยช่วยเหลือหนู และไม่ทำร้ายหนู คนแปลกหน้าที่ปลอดภัยอาจเป็นตำรวจ คนงานในร้านขายของชำ หรือผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงเรียนของหนู

พูด: แม้คนแปลกหน้าทุกคนไม่ใช่จะอันตราย หนูควรออกจากคนและสถานที่ซึ่งหนูไม่รู้จักและอย่าไปที่ไหนกับคนที่หนูไม่รู้จัก คนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยอาจเป็นอันตราย เขาอาจเสนอขนม เงิน หรือของขวัญอื่น ๆ เพื่อให้หนูไปสถานที่บางแห่งกับพวกเขา เพียงลำพัง รวมถึงสถานที่บางแห่งที่ไม่ปลอดภัย สำคัญที่จะต้องระวังคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยและไม่ไปที่ไหนกับคนที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งหนูไม่มีความเกี่ยวข้องด้วยหรือเป็นคนแปลกหน้าสำหรับหนู อย่างไรก็ตามคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยอาจเป็นคนที่หนูไม่รู้จัก แต่เป็นคนที่อยู่เพื่อที่จะคอยช่วยเหลือหนูและไม่ทำร้ายหนู คนแปลกหน้าที่ปลอดภัยจะช่วยเหลือหนูในยามฉุกเฉิน เช่น ตำรวจหรือหมอ

นึกถึงตอนที่เรากำลังวางแผนความปลอดภัยของเราและเขียนชื่อบางคนที่เรารู้จัก เช่น แม่ ปู่ หรือน้า เรายังนึกถึงคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยบางคน เช่น ตำรวจ หรือพ่อแม่ของเด็กคนอื่น ๆ วางแผนความปลอดภัยของเราทุกคนนั้นคล้ายกัน แต่จะแตกต่างจากคนอื่น เพราะเรามีครอบครัวและรู้จักคนที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่า เราอาจมีผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ที่แตกต่างกันในชีวิต และคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยที่ต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น หนูอาจรู้จักลุงป้าน้าอาของหนูเป็นอย่างดี และพวกเขาอาจเป็นส่วนหนึ่งของแผนความปลอดภัยของหนู อย่างไรก็ตามลุงป้าน้าอาของคนอื่นอาจเป็นคนแปลกหน้าสำหรับพวกเขา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของแผนความปลอดภัยของพวกเขา

ทำ: ครูภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก จ) ที่ละภาพและอ่านคำถามของ “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” ด้านล่าง ขอให้เด็กยก “นิ้วโป้งสองนิ้ว” ขึ้น เมื่อพวกเขาคิดว่าคำตอบคือคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย เมื่อพวกเขาคิดว่าคำตอบคือคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย ให้เด็กกำมือและไขว้ไปทีไหล่เพื่อทำตัวเอกซ์ (X)

ทางเลือก: เมื่อเด็กพูดว่า “ไม่ปลอดภัย” พวกเขาสามารถทำสัญญาณ “หยุด” ด้วยมือข้างหนึ่งของพวกเขาและกระโดด/ย่อตัว โดยเอามืออีกข้างเท้าสะเอว

ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย	ปลอดภัย/ไม่ปลอดภัย	การใช้เหตุผล
เจ้าหน้าที่ตำรวจ	ปลอดภัย	พวกเขาสามารถช่วยมาเรีย
แม่ (กับลูก)	ปลอดภัย	พวกเขาสามารถช่วยมาเรีย
เอ็บ	ไม่ปลอดภัย	เขาพยายามที่จะพามาเรียไปยังสถานที่ที่ไม่ปลอดภัยกับเขา และเก็บมันเป็นความลับ (ความลับที่ไม่ปลอดภัย) ต่อคนในวงจรรความปลอดภัยของเธอ

คำถามเกี่ยวกับ “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย”

คำถามที่ 1: คนแปลกหน้าคนไหนถือว่าปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยสำหรับหนู ?

ตัวอย่างคำตอบ: คนแปลกหน้าที่ปลอดภัยคือคนที่อยู่เพื่อช่วยหนูเสมอ

คำถามเพิ่มเติม: ทำไมหนูจึงคิดว่าคนแปลกหน้าคนไหนปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยสำหรับหนู ?

ตัวอย่างคำตอบ: ใครก็ตามที่พยายามจะหลอกล่อหรือทำร้ายหนูคือคนที่ไม่ปลอดภัย/คนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย

คำถามที่ 2: มาเรียมีความเกี่ยวข้องกับเอ็บหรือไม่ ?

ตัวอย่างคำตอบ: ไม่มี เธอไม่มีความเกี่ยวข้องกับเอ็บ เราได้จากนิทานว่ามาเรียไม่รู้จักเอ็บ

คำถามเพิ่มเติม: หนูรู้ได้อย่างไรว่ามาเรียไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับเอ็บ ?

ตัวอย่างคำตอบ: คุณปู่ของมาเรียอาจรู้จักเอ็บ แต่มาเรียไม่เคยพบกับเอ็บ หากหนูไม่รู้จักคนคนหนึ่งและไม่เคยพบกับพวกเขา ดังนั้นหนูมีความเกี่ยวข้องกับพวกเขาไม่ได้

พูด: วันนี้เราเรียนรู้ว่าคนแปลกหน้าอาจเป็นคนที่ไว้ใจได้ซึ่งปลอดภัยหรือพวกเขาเป็นคนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยได้ เราเรียนรู้สัญญาณบางสัญญาณของคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยแล้ว และตอนนี้เราจะเรียนรู้สิ่งที่ต้องทำหากเรารู้สึกอึดอัดหรือไม่ปลอดภัย

ทำ: ให้เด็กระบายสีภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ฉ) ให้เด็กนักเรียนเลือกสีที่บ่งบอกความรู้สึกของพวกเขาได้ดีที่สุดเมื่อพวกเขาได้ยินคำว่าปลอดภัยและไม่ปลอดภัย ชวนให้เด็ก ๆ บอกคุณหรือคนอื่นซึ่งเป็นผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ว่าพวกเขาได้เรียนรู้อะไรวันนี้เกี่ยวกับคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

ถาม: หนูจะทำอะไรหากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยต้องการคุยกับหนู ?

ตัวอย่างคำตอบ: หากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยกำลังพยายามที่จะคุยกับหนู หรือถามหนูว่าอาศัยอยู่ที่ไหน หรือเรียนที่โรงเรียนอะไร หนูควรจะหยุดคุยกับพวกเขาและเดินออกไป หากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยกำลังพยายามเข้าใกล้ร่างกายของหนู หนูจะวิ่งหนีและผลักเขาออก

กิจกรรมเพื่อนำไปใช้: อธิบายว่าเด็กควรบอกใครสักคนในวงจรความปลอดภัยของเขาเสมอเกี่ยวกับคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย มันยังสำคัญที่จะต้องอธิบายว่าบางครั้งเด็กอาจต้องวิ่งหนีก่อนที่จะจะสามารถบอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้

พูดคุยกับเด็กถึงวิธีป้องกันตนเองหากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัยพยายามจะคว้าพวกเขา สาธิตการกระทำบางอย่างที่พวกเขาทำได้เพื่อป้องกันตนเอง อ่านและแสดงบทบาทสมมติ “วิธีป้องกันตนเองจากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย” ให้เด็กทำตามแบบผู้ที่แสดงเป็นตัวอย่าง

*หมายเหตุ: หลีกเลี่ยงการให้เด็กเล่นเกมกิจกรรมนี้เป็นคู่ ๆ เพื่อความปลอดภัย

การกระทำที่จะป้องกันตนเองจากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย:

- 1. กระเป๋าเป้:** เมื่อใครบางคนคว่ำกระเป๋าเป้ของหนู ปลดปล่อยให้กระเป๋าเป้หล่นจากไหล่ แล้ววิ่งไปยังพื้นที่ซึ่งปลอดภัยที่ใกล้ที่สุด เช่น ห้องเรียน ร้านค้า หรือครอบครัวที่มีเด็กอยู่ด้วย ความปลอดภัยของหนูสำคัญกว่ากระเป๋าเป้ หนูสามารถซื้อกระเป๋าเป้ใบใหม่ได้
- 2. แจ็กเก็ต:** เมื่อใครบางคนคว่ำแจ็กเก็ตของหนู สะบัดแขนออกจากแจ็กเก็ต และวิ่งไปยังพื้นที่ซึ่งปลอดภัยที่ใกล้ที่สุด เช่น ห้องเรียน ร้านค้า หรือครอบครัวที่มีเด็กอยู่ด้วย ความปลอดภัยของหนูสำคัญกว่าแจ็กเก็ต หนูสามารถซื้อแจ็กเก็ตใหม่ได้
- 3. ร่างกาย:** เมื่อใครบางคนคว่ำไหล่ หรือส่วนอื่นของหนู ให้พยายามวิ่งหนี หากหนูทำไม่ได้ ให้นอนลงไปที่เท้าของพวกเขา และล็อกแขนของหนูไว้กับขาข้างหนึ่งและขาของหนูไว้กับขาอีกข้างหนึ่งของพวกเขา หนูยังสามารถตะโกนเพื่อขอความช่วยเหลือ เช่น “คุณไม่ใช่แม่ของฉัน!” หรือ “คุณคือคนแปลกหน้า” ได้

ทางเลือก: ฉายวิดีโอการกระทำเพื่อป้องกันตนเองจากคนแปลกหน้าที่ไม่ปลอดภัย แทนที่จะแสดงสถานการณ์ข้างต้นเอง

ส่วนที่ 4 - ความลับ: อะไรที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

พูด: เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับคนที่แตกต่างกันเป็นคนที่ไว้ใจได้และปลอดภัย หรือคนเจ้าเล่ห์หรือไม่ปลอดภัยได้ ผู้คนอาจเป็นคนที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยได้ ความลับที่เราบอกหรือได้รับการบอกนั้นปลอดภัยและไม่ปลอดภัยได้เช่นเดียวกัน ความลับที่ปลอดภัยถือเป็นความลับที่ไม่อันตรายซึ่งนำความสุขมาให้หนูและทุกคนที่เกี่ยวข้อง เช่น การวางแผนงานปาร์ตี้เซอร์ไพรส์สำหรับคนที่หนูรัก ความลับที่ปลอดภัยควรถูกเก็บไว้เพียงระยะเวลาสั้น ๆ และบอกให้คนอื่นรู้ได้ในท้ายที่สุด อย่างไรก็ตามความลับที่ไม่ปลอดภัยอาจเกี่ยวข้องกับบางสิ่งที่จะทำให้ร้ายหนูหรือคนอื่น และไม่ควรถูกเก็บไว้ส่วนตัว มันอาจทำให้หนูรู้สึกเสียใจ หงุดหงิด อึดอัด หรือหวาดกลัวว่าบางสิ่งที่ไม่ดีจะเกิดขึ้น ปกติแล้วคนเจ้าเล่ห์และคนไม่ปลอดภัยจะเป็นคนที่อาจจะลองหลอกล่อหนู และขอให้หนูเก็บความลับที่ไม่ปลอดภัย ทำให้หนูรู้สึกเหมือนว่าหนูต้องเก็บความรู้สึกไว้ข้างในและไม่บอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้

ทำ: ขอให้เด็กยืนเข้าแถว 2 แถว อธิบายว่าคุณจะกระซิบบอกคำพูดที่เป็นความลับกับหัวหน้าแถวแต่ละแถว (ยกตัวอย่างเช่น คนที่ยืนคนแรกของแถว) ย้ำกับหัวหน้าแถวว่าห้ามไม่ให้พวกเขาพูดคำออกมาดัง ๆ เมื่อคุณบอกว่า “เริ่ม” หัวหน้าแถวต้องกระซิบคำพูดที่เป็นความลับกับคนถัดไป ขอให้เด็กแต่ละคนกระซิบคำพูดกับคนถัดไปจนกว่าคำพูดที่เป็นความลับไปถึงคนสุดท้ายของแถว

**หมายเหตุ: คุณอาจใช้คำศัพท์สำคัญคำใดก็ได้สำหรับเกมโทรศัพท์นี้ (ยกตัวอย่างเช่น ปลอดภัย, ไม่ปลอดภัย, ความลับ, ตัวเลือก, เจ้าเล่ห์, ไว้ใจได้, อึดอัด)*

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

คำถามที่ 1: หนูคิดว่าคำพูดที่เป็นความลับในเกมของเราเป็นการเก็บความลับที่ปลอดภัยหรือความลับที่ไม่ปลอดภัย ?

ตัวอย่างคำตอบ: ฉันคิดว่าคำพูดที่เป็นความลับนั้นปลอดภัยเพราะมันถูกเก็บเป็นระยะเวลาสั้น ๆ และบอกทุกคนหลังจากนั้น

คำถามที่ 2: ทำไมคนคนหนึ่งจึงขอให้หนูเก็บความลับที่ปลอดภัย ?

ตัวอย่างคำตอบ: หากความลับที่ปลอดภัยนั้นเกี่ยวข้องกับวันเกิด วันหยุด หรือของขวัญแล้วล่ะก็ มันคือความลับที่ปลอดภัย หรือแม้แต่เกมอย่างเช่นเกมที่เราเพิ่งเล่น มันแค่เก็บเป็นระยะเวลาสั้น ๆ

คำถามที่ 3: หนูคิดว่าอะไรคือความลับที่ไม่ปลอดภัย ?

ตัวอย่างคำตอบ: หากความลับมีไว้เพื่อปกปิดการกระทำผิด หรือเกี่ยวกับการสัมผัสที่ทำให้ **อึดอัด** หรืออาจก่อให้เกิดอันตราย มันคือความลับที่ไม่ปลอดภัย

คำถามที่ 4: หนูควรจะทำอย่างไรหากหนูถูกขอให้เก็บความลับที่ไม่ปลอดภัย?

ตัวอย่างคำตอบ: หนูควรบอกคนที่กำลังขอให้หนูเก็บความลับว่า “ไม่ หนูไม่รู้สึกสบายใจเกี่ยวกับสิ่งนี้” หรือ “ไม่ หนูจะไม่เก็บมันเป็นความลับ” จากนั้นบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้

คำถามเพิ่มเติม: เป็นไปได้หรือไม่ที่ความลับที่ไม่ปลอดภัยจะปลอดภัย?

ตัวอย่างคำตอบ: ไม่ ความลับที่ไม่ปลอดภัยคือการปกปิดบางสิ่งที่ไม่ดีหรือเป็นอันตราย สิ่งนี้ไม่มีวันปลอดภัย แม้คนที่กำลังบอกความลับกับหนูบอกว่ามันปลอดภัยหรือบอกว่าพวกเขารักหนู หากความลับนั้นก่อให้เกิดอันตรายได้ พาหนูออกจากผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ หรือทำให้หนูรู้สึกอึดอัด มันไม่มีทางปลอดภัย

พูด: คนเจ้าเล่ห์คือคนที่ไม่ได้รับเชิญที่หนูอาจจะรู้จักอยู่แล้ว คนเจ้าเล่ห์ไม่จำเป็นต้องเป็นคนแปลกหน้าสำหรับหนู พวกเขาอาจเป็นคนคุ้นเคยที่หนูรู้จักอยู่แล้ว เช่น สมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน ใครสักคนอาจเป็นคนเจ้าเล่ห์ คนเจ้าเล่ห์สนับสนุนให้หนูเก็บความลับที่ไม่ปลอดภัยและบอกหนูว่าไม่ต้องบอกคนอื่น ความลับที่ไม่ปลอดภัยเหล่านี้อาจทำให้หนูรู้สึกอึดอัดและทำร้ายหนูหรือคนอื่นได้

ถาม: อ่านสถานการณ์ต่อไปนี้อย่างละเอียดถึงคำถามที่เกี่ยวข้อง จากนั้นขอให้เด็กตอบสนอง บอกให้เด็กยืนยันขึ้นหากพวกเขาคิดว่าในสถานการณ์ที่ยกตัวอย่างนั้นคือความลับที่ปลอดภัย หรือให้พวกเขาวางมือบนหัวหากพวกเขาคิดว่าสถานการณ์ที่กล่าวถึงคือความลับที่ไม่ปลอดภัย

สถานการณ์ของความลับที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

สถานการณ์ที่ 1: จอมขอมแม่ของเขาทำการควยพรวันเกิดให้แก่คุณปู่ แต่ห้ามไม่ให้ใครบอกคุณปู่เพราะมันเป็นเซอร์ไพรส์

คำถามที่ 1: นี่คือการความลับที่ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย เพราะอะไร?

ตัวอย่างคำตอบ: ความลับที่ปลอดภัย จอมกำลังทำสิ่งที่ดีให้แก่คุณปู่เพื่อทำให้เขามีความสุข

สถานการณ์ที่ 2: อีซาเบลล่าและน้องสาวของเธอได้ยืมพ่อแม่ได้เตียงกัน พวกเขาเห็นแม่ถูกผลักและมีท่าที่หวาดกลัว พวกเขาวิ่งไปที่ห้องนอน อีซาเบลล่าบอกน้องสาวว่าเราทั้งคู่ไม่ควรพูดอะไรออกไป

คำถามที่ 2: นี่คือการความลับที่ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย เพราะอะไร?

ตัวอย่างคำตอบ: ความลับที่ไม่ปลอดภัย อีซาเบลล่าและน้องของเธอรู้สึกกลัว และแม่ของพวกเขาถูกทำร้าย จำไว้ว่า ความลับที่ไม่ปลอดภัยอาจทำให้หนูรู้สึกอึดอัด และอาจทำร้ายหนูหรือคนอื่น

สถานการณ์ที่ 3: มีอาารู้สึกเศร้าใจมากในช่วงเวลานี้ จอห์นและลูน่าเพื่อนรักของมีอาต้องการปลอบใจเธอ พวกเขาทำการ์ดและซื้อขนม จากนั้นนำไปซ่อนไว้ในกระเป๋าเป้ของเธอ เพื่อนอีกคนเดินผ่านพวกเขาแล้วถามว่าพวกเขากำลังทำอะไร พวกเขาบอกว่ากำลังเซอร์ไพรส์มีอาด้วยการ์ดและขนมเล็กน้อย แต่ขอให้ช่วยเก็บเป็นความลับ

คำถามที่ 3: นี่คือการลับที่ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย เพราะเหตุใด?

ตัวอย่างคำตอบ: ความลับที่ปลอดภัย จอห์นและลูนากำลังทำสิ่งที่ดีเพื่อปกป้องใจมื่อ

สถานการณ์ที่ 4: ซาลีกำลังเล่นกับเพื่อนรักของเธอ และเห็นรอยขีดที่แขนและขาของเพื่อน เมื่อซาลีถามถึงรอยขีดที่เพื่อนของเธอตกใจและพูดว่า “อย่าบอกใครนะ! บางครั้งพ่อของฉันโกรธและทำร้ายฉัน”

คำถามที่ 4: นี่คือการลับที่ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย เพราะเหตุใด?

ตัวอย่างคำตอบ: ความลับที่ไม่ปลอดภัย มันคือการลับที่ไม่ปลอดภัยเพราะเพื่อนของเธอกำลังถูกพ่อทำร้าย การบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้จะช่วยหยุดการละเมิดและทำให้ครอบครัวของเพื่อนได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็นได้

สถานการณ์ที่ 5: แอมทำการ์ดให้แม่ของเธอที่โรงเรียนและบอกน้องสาวว่า “อย่าบอกแม่ฉันนะ ฉันอยากเป็นคนเซอร์ไพรส์เธอเอง”

คำถามที่ 5: นี่คือการลับที่ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย เพราะเหตุใด?

ตัวอย่างคำตอบ: ความลับที่ปลอดภัย มันเป็นการลับที่ปลอดภัยเพราะเป็นของที่ให้แม่ในโอกาสพิเศษ และพวกเขาจะรู้ความลับเกี่ยวกับการ์ดเมื่อแอมเซอร์ไพรส์แม่ของเธอแล้ว

สถานการณ์ที่ 6: ลุงของแอมถ่ายภาพที่ไม่เหมาะสมของเธอ (ยกตัวอย่างเช่น ภาพอวัยวะสวของเธอ) เขาพูดว่า “ถ้าเธอไม่บอกใครเกี่ยวกับภาพนี้ ฉันจะซื้อของเล่นชิ้นไหนก็ได้ที่เธออยากได้ โอเคไหม”

คำถามที่ 6: นี่คือการลับที่ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย เพราะเหตุใด?

ตัวอย่างคำตอบ: ความลับที่ไม่ปลอดภัย มันคือการลับที่ไม่ปลอดภัยเพราะไม่ควรมีการถ่ายภาพอวัยวะสวของหนู ลุงของเธอกำลังขอให้เธอบอกใครเพราะเขารู้ว่ามันเป็นสิ่งผิด และยังมีผิดกฎหมาย

พูด: วันนี้เราได้เรียนรู้ว่ามีทั้งการลับที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย เรายังได้เรียนรู้ว่าคนเจ้าเล่ห์ไม่ใช่เพียงแค่คนแปลกหน้า แต่ยังเป็นคนคุ้นเคยที่ไม่ปลอดภัยได้ คนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยบ่อยครั้งสัญญาว่าจะให้ของขวัญหากหนูไม่บอกใครและเก็บความลับเล็ก ๆ ของหนูและเขาเอาไว้ได้ บางครั้งการลับที่ไม่ปลอดภัยคือเมื่อหนูเห็นบางสิ่งที่ไม่ปลอดภัย หรือเป็นอันตรายต่ออีกคนหนึ่ง และหนูตัดสินใจที่จะเก็บเป็นความลับ ยกตัวอย่างเช่น หากหนูเห็นคนที่บ้านกำลังถูกทำร้าย โดยมีคนผลัก ตี หรือขว้างปาสิ่งของไปที่เขา และหนูกลัวเกินกว่าที่จะบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้

ทำ: อ่านออกเสียงหน้า 5-7 ของ “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” ตอนที่เอิบกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์อีกครั้ง ขอให้เด็กฟังนิทานขณะที่มองภาพอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อดูว่าพวกเขาสังเกตเห็นไหมว่า ทำไมเอิบจึงกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์ ขณะที่คุณอ่านนิทาน หยุดหลังจากอ่านจบแต่ละหน้าและพูดว่า “นี่คือตอนที่เอิบกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์” ให้เด็กพูดตามว่า “ไม่ละ! เอิบกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์” อธิบายเหตุผลต่อไปว่าทำไมเอิบกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์โดยใช้คำอธิบายจากตารางด้านล่าง

หน้า #	คำอธิบาย
5	มาเรียไม่รู้จักเอ็บ เขาไม่คุ้นเคยกับเธอ เขาคือ <u>ผู้ใหญ่ที่ไม่ปลอดภัย</u> เอ็บไม่รู้จักมาเรีย เขาเจ้าเล่ห์ เพราะเขาคือผู้ใหญ่ที่กำลังขอให้เด็กเล่นด้วยในขณะที่พ่อแม่ของเธอไม่อยู่
6	เอ็บเจ้าเล่ห์เพราะเขากำลังแกล้งทำตัวเป็นมิตร เขากำลังบอกมาเรียว่าเธอเป็นนักฟุตบอลที่เก่ง และจับแก้มของเธอโดยไม่ได้รับอนุญาต มาเรียรู้สึกอึดอัด แต่เอ็บกลับหัวเราะ
7	เอ็บขอให้มาเรียไปที่สวนสาธารณะใกล้บ้านกับเขา และเสนอว่าจะให้ลูกฟุตบอลใหม่แก่เธอ เขากำลังเป็นคนเจ้าเล่ห์เพราะเขารู้ว่ามาเรียไม่ได้รับอนุญาตให้ไป แต่ยังเสนอให้ไปด้วยกันและเก็บมันเป็นความลับ <u>ผู้ใหญ่เจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัย</u> ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของวงจรความปลอดภัยของหนู ดังนั้นพวกเขาไม่ควรขอให้หนูไปไหนกับพวกเขา หากใครบางคนขอให้หนูทำบางสิ่งที่หนูรู้ว่าไม่ได้รับอนุญาตให้ทำ คนคนนั้นกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนองโดยการนึกถึงเรื่องราวและตัวละคร

คำถามเกี่ยวกับหนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย
คำถามที่ 1: หนูคิดว่าเอ็บคุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคยกับมาเรีย? คำตอบ: เอ็บไม่คุ้นเคย คำถามที่ 2: หนูคิดว่าเอ็บกำลังทำตัวเป็นมิตรหรือเจ้าเล่ห์? คำตอบ: เอ็บกำลังทำตัวเจ้าเล่ห์ คำถามที่ 3: อะไรคือสิ่งที่เอ็บทำที่ทำให้เขาเจ้าเล่ห์? ตัวอย่างคำตอบ: เอ็บกำลังหลอกล่อมมาเรียให้ไวใจ และไปที่สวนสาธารณะกับเขาโดยไม่มีผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ไปด้วย แม้หลังจากที่มาเรียบอกว่าไม่ เขายังพยายามล่อลวงเธอด้วยของขวัญ และขอให้เธอเก็บมันเป็นความลับ

คำถามที่ 4: หนูควรจะทำอย่างไรหากหนูเห็นบางสิ่งที่ไม่ปลอดภัย?

ตัวอย่างคำตอบ: บอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนู นี่ยังอาจหมายถึงการบอกคนแปลกหน้าที่ปลอดภัย เช่นเดียวกับที่มาเรียทำตอนที่เธอวิ่งไปหาคุณแม่ที่อยู่กับเด็ก

คำถามเพิ่มเติม: ใครบอกความลับที่ไม่ปลอดภัยได้?

ตัวอย่างคำตอบ: ทุกคนบอกความลับที่ไม่ปลอดภัยได้ อย่างไรก็ตามหากหนูคือคนที่ไว้ใจได้และปลอดภัยหนูจะไม่มีความลับที่ไม่ปลอดภัย

กิจกรรมเพื่อการนำไปใช้: ความลับที่ปลอดภัยควรถูกเก็บไว้เพียงระยะเวลาสั้น ๆ และบอกให้คนอื่นรู้ได้ในท้ายที่สุด อย่างไรก็ตามความลับที่ไม่ปลอดภัยอาจเกี่ยวข้องกับบางสิ่งที่จะทำร้ายหนูหรือคนอื่น และไม่ควรถูกเก็บไว้ส่วนตัว ความลับที่ไม่ปลอดภัยไม่ใช่เพียงแค่บางสิ่งที่คนอื่นบอกหนู มันอาจเป็นการที่คนหนึ่งตัดสินใจเองที่จะเก็บอะไรบางอย่างที่เห็นซึ่งอาจไม่ปลอดภัยหรือเป็นอันตรายต่อคนอื่นเป็นความลับ สิ่งนี้อาจหมายถึงการเห็นคนถูกกลั่นแกล้ง หรือทำร้ายและกลัวเกินกว่าที่จะบอกใคร

แจกกระดาษ และอุปกรณ์ ขอให้เด็กวาดรูปผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ 2 คน (หรือมากกว่า) ที่พวกเขาไปพูดคุยด้วยได้หากเห็นอะไรบางอย่างที่ไม่ปลอดภัย หรือเป็นอันตรายกำลังเกิดขึ้นกับอีกคนหนึ่ง

บทที่ 3: สัมผัสที่ได้รับการยินยอมและไม่ได้รับการยินยอม

ส่วนที่ 5 - สัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

อุปกรณ์ที่ต้องใช้	คำศัพท์สำคัญ
“หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” - กระดาษวาดรูปกระดาษชาร์ทหรือไวท์บอร์ด - การ์ดภาพสัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข) - คำพูดที่ปลอดภัย และไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข) - สีเทียนหรือดินน้ำมัน - กิจกรรมสายด่วน (ภาคผนวก ฉ)	สัมผัสที่ปลอดภัย: สัมผัสเชิงบวกที่ทำให้คนหนึ่งรู้สึกถึงความห่วงใย ความสำคัญ และปลอดภัย สัมผัสที่ไม่ปลอดภัย: สัมผัสลบ ๆ หรือเชิงลบที่ทำให้คนหนึ่งรู้สึกอึดอัด และอันตราย สัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอม: ใครบางคนกำลังสัมผัสหนูไม่ว่าจะแบบปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหนู สัมผัสที่ได้รับการยินยอม: สัมผัสเชิงบวกที่ทำให้คนหนึ่งรู้สึกถึงความห่วงใย ความสำคัญ ปลอดภัย และต้องได้รับอนุญาตจากหนู

ส่วนที่ 6 - ขอบเขตด้านร่างกายที่ปลอดภัย

อุปกรณ์ที่ต้องใช้	คำศัพท์สำคัญ
“หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” - กิจกรรมระบายสีสัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอม (ภาคผนวก ฉ) ตัวเลือก: - สีเทียน	ขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล: พื้นที่ของบุคคลหนึ่งที่ล้อมร่างกายทั้งหมดรวมถึงอวัยวะสงวน พื้นที่ส่วนบุคคล: ปริมาณพื้นที่ที่ต้องการระหว่างตนเองกับผู้อื่นเพื่อให้ความรู้สึกสบายใจ และความเป็นส่วนตัว อวัยวะสงวน: อวัยวะในร่างกายที่ถูกปกปิดด้วยชุดชั้นในหรือชุดว่ายน้ำ เคารพ: การให้เกียรติบางสิ่งหรือบางคนว่ามีคุณค่าหรือสำคัญ

ส่วนที่ 5 - สัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

พูด: เด็กมีสิทธิที่แตกต่างกันมากมาย ซึ่งรวมถึงการไปโรงเรียนเพื่อรับการศึกษา และได้รับความปลอดภัย รวมถึงเล่นกับเพื่อน ๆ พวกเขายังมีสิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากอันตราย ซึ่งหมายถึงสิทธิในการพูดว่า “ไม่” ต่อการสัมผัสที่ไม่ปลอดภัย วันนี้เราจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับร่างกายของเราและอะไรคือสัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย สัมผัสที่ปลอดภัยคือสัมผัสที่ได้รับการยินยอม เพราะสิ่งนี้ถูกกระทำโดยที่หนูอนุญาต สัมผัสที่ได้รับการยินยอม เช่น กอดจากแม่ หรือจูบที่แก้มจากคุณย่า/คุณยาย คือสัมผัสเชิงบวกที่ทำให้หนูรู้สึกถึงความรัก ความห่วงใย ความสบายใจ และความมั่นคง

อย่างไรก็ตามสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยอาจทำให้หนูรู้สึกอึดอัด หวาดกลัว หรือเจ็บปวด ผู้ใหญ่คนอื่นสัมผัส เห็น หรือเล่นกับอวัยวะสงวนของหนูไม่ได้ ซึ่งรวมถึงครูของหนูและคนแปลกหน้าทั้งหมด สัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอมเกิดขึ้นเมื่อคนหนึ่งกำลังสัมผัสหนูไม่ว่าจะอย่างปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยโดยที่หนูไม่อนุญาต หนูมีสิทธิที่จะบอกว่า “ไม่” หากใครยังคงสัมผัสหนูหลังจากที่บอกให้หยุด หรือขอให้หนูสัมผัสส่วนที่อยู่ภายใต้ชั้นในของพวกเขา หากใครยังคงสัมผัสอวัยวะสงวนของหนู (แม้หนูจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต) หรือขอให้หนูสัมผัสอวัยวะสงวนของพวกเขา นี่คือนสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและไม่ได้รับการยินยอม และหนูควรบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนู!

ทำ: ให้เด็กซ้อมการพูดคำประกาศซ้ำเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง และซ้อมการพูดว่า “ไม่” ด้วยน้ำเสียงหนักแน่นอย่างสุภาพ

- คำประกาศ: “ร่างกายของฉันเป็นของฉัน”
- ตัวอย่างประโยคที่พูดว่า “ไม่”: “ไม่, อย่ามาแตะต้องตัวฉัน” “หยุด ฉันไม่ต้องการให้มาแตะต้องฉันแบบนั้น”

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้แล้วให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและไม่ได้รับการยินยอม

คำถามที่ 1: สัมผัสที่ปลอดภัยและได้รับการยินยอมมีลักษณะอย่างไร ?

ตัวอย่างคำตอบ: สัมผัสที่ปลอดภัยทำให้คนหนึ่งรู้สึกถึงความห่วงใย และสบายใจ สัมผัสที่ได้รับการยินยอมคือสัมผัสเชิงบวกและโอเคที่จะทำหากได้รับอนุญาต

คำถามที่ 2: อะไรคือสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและไม่ได้รับการยินยอม ?

ตัวอย่างคำตอบ: สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยอาจทำแบบลับ ๆ หรือเป็นการสัมผัสที่ทำให้หนูรู้สึกอึดอัด สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยอาจเกิดอันตรายกับหนู สัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอมคือสัมผัสที่หนูไม่ต้องการ หนูไม่ได้บอกว่า “ได้” หรือให้อนุญาตที่จะถูกสัมผัส

คำถามเพิ่มเติม: หนูมีสิทธิหรือไม่ที่จะบอกว่า “ไม่” ต่อการสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่ได้รับการยินยอม ?

ตัวอย่างคำตอบ: มีสิทธิ ร่างกายของหนูเป็นของหนูและไม่ใช่ของคนอื่น

พูด: เรามีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่แตกต่างกันมากมายทุกวัน และบางครั้งปฏิสัมพันธ์เหล่านี้อาจเกี่ยวข้องกับรูปแบบการสัมผัสที่แตกต่างกัน มีหลายตัวอย่างของสัมผัสที่ปลอดภัยและได้รับการยินยอม อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกตัวอย่างที่เป็นสัมผัสที่ได้รับการยินยอม และมันสำคัญที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างเหล่านี้

ทำ: แสดงการ์ดภาพสัมผัสที่ปลอดภัย และไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข) ตามหัวข้อ ให้เด็กตัดสินใจว่ารูปไหนปลอดภัยและไม่ปลอดภัย โดยการใช้มือแสดงท่าทางเพื่อตอบคำถาม หากเด็กคิดว่าตัวอย่างนี้คือตัวอย่างของสัมผัสที่ปลอดภัย ให้พวกเขายกนิ้วโป้งสองนิ้วขึ้น เพื่อเป็นการแสดงท่าทาง หากพวกเขาคิดว่าตัวอย่างนี้คือสัมผัสที่ไม่ปลอดภัย ให้เด็กกำมือและเอามือไขว้กันเพื่อทำตัวเอกซ์ (X)

ตัวอย่างสัมผัสที่ปลอดภัย	ตัวอย่างของสัมผัสที่ไม่ปลอดภัย/ ไม่ได้รับการยินยอม
• กอดที่อบอุ่น หรือการกอดคอกจากคนที่หนูไว้ใจ • ตบหลังเบา ๆ หรือแปะมีม (ไฮไฟว์) • การทำให้ใครบางคนแข็งแรงขึ้นโดยการฉีดยา หรือ ดึงเส้นเอ็นออก • พ่อแม่หรือคนดูแลอาบน้ำให้คนหนึ่ง เพื่อชำระร่างกายให้สะอาด • ตบไหล่หรือหลังเพื่อนเบา ๆ เพื่อให้พวกเขาเป็น “คนไล่จับ” เมื่อหนูกำลังเล่นแปะแข็ง • กอดหรือจูบคนที่อาศัยอยู่ในบ้านของหนู เมื่อหนูตื่นนอนหรือก่อนนอน • ผู้ใหญ่จับมือทักทาย (เชคแฮนด์) กันเพื่อ “ทักทาย” หรือเมื่อพวกเขา กำลังเห็นด้วยกับบางอย่าง	• การตี • การต่อย • การผลัก • การหยิก • การแย่ง • การเตะ • การกัด • การจิกจี้ที่ไม่ได้รับการยินยอม (เกิดขึ้นหลังจากที่ หนูบอกว่า “ไม่” หรือ “หยุด”) • การนั่งบนหรือไถ่ตักของคนแปลกหน้า หรือเจ้าเล่ห์/ไม่ปลอดภัย

ทางเลือก: พิมพ์คำพูดที่ปลอดภัย และไม่ปลอดภัยออกมา (ภาคผนวก ข) วางคำแต่ละคำไว้ที่ฝั่งตรงข้ามของห้อง ให้เด็กยืนตรงกลางห้อง ขณะที่คุณชูการ์ดภาพสัมผัสที่ปลอดภัย และไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข) เมื่อคุณชูภาพขึ้น บอกเด็กว่าภาพนี้คือภาพอะไรและบอกให้เด็กตัดสินใจว่าฝั่งไหนของห้องที่พวกเขาคิดว่าภาพนี้ควรไปอยู่ (ไม่อยู่ฝั่งปลอดภัยก็อยู่ฝั่งไม่ปลอดภัย) และเดินไปฝั่งนั้น (ยกตัวอย่างเช่น “ไฮไฟว์” คือสัมผัสที่ปลอดภัย)

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และขอให้เด็กตอบ

คำถามเกี่ยวกับสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและไม่ได้รับการยินยอม

คำถามที่ 1: อะไรคือความแตกต่างระหว่างสัมผัสที่ปลอดภัยและสัมผัสที่ไม่ปลอดภัย/ไม่ได้รับการยินยอม?

ตัวอย่างคำตอบ: สัมผัสที่ปลอดภัยทำให้คนหนึ่งรู้สึกถึงความห่วงใย สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยทำให้คนหนึ่งรู้สึกสะอิดสะเอียน เสียใจ ไม่ปลอดภัย หรืออึดอัด

คำถามที่ 2: มีสัมผัสที่ปลอดภัยอันไหนหรือไหมที่สามารถเป็นสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่ได้รับการยินยอม เพราะเหตุใด?

ตัวอย่างคำตอบ: มี การกอดที่ไม่ได้รับการยินยอมซึ่งทำให้คนหนึ่งรู้สึกอึดอัด แม้ว่ามันจะมาจากคนที่พวกเขารู้จักคือ สัมผัสที่ไม่ปลอดภัย

คำถามเพิ่มเติม: หนูจะทําอย่างไรหากคนที่โรงเรียนซึ่งเป็นคนเจ้าเล่ห์และไม่ได้รับการยินยอม (จากหนู) พยายามจะสัมผัสหนูในเวลาที่ไม่มีความปลอดภัย

ตัวอย่างคำตอบ: หนูจำเป็นต้องบอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนูอย่างเช่น คุณครูของหนู หรือขอให้โทรหาพ่อแม่หรือผู้ปกครองเพื่อบอกพวกเขาให้รู้สิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

พูด: หนูบอกคนอื่นในวงจรความปลอดภัยของหนูได้เสมอหากใครสัมผัสอวัยวะสงวนของหนู ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ต้องการมั่นใจว่าหนูปลอดภัย และต้องการที่จะช่วยเหลือหนู ให้เรามาด้วยกันถึง 3 วิธีที่ทำได้หากใครกำลังทำให้หนูรู้สึกอึดอัด หรือได้สัมผัสหนูในลักษณะที่ไม่ปลอดภัย

- **น = หนีจากคนคนนั้น** พยายามที่สุดที่จะไม่อยู่คนเดียวกับคนที่กำลังสัมผัสหนูอย่างไม่ปลอดภัย หากหนูไม่สามารถหลีกเลี่ยงคนคนนั้นเพราะพวกเขาคือสมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อนของสมาชิกในครอบครัว ให้เข้าไปที่การกระทำสุดท้ายและบอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้
- **ร = ร้องขอความช่วยเหลือ** บอกว่า “ไม่” และวิ่งหนีเพื่อขอความช่วยเหลือ
- **บ = บอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้** บอกเรื่องราวที่เกิดขึ้นรวมถึงอวัยวะสงวนที่ถูกสัมผัส

ทำ: ให้เด็กฟังตัวอย่างประโยคของการกระทำและตัดสินใจว่าการสัมผัสนั้นโอเค หรือไม่โอเค ให้เด็กสาธิตท่าทาง (ยกตัวอย่างเช่น ปลอดภัย = ยกนิ้วโป้งขึ้น; ไม่ปลอดภัย = ไขว้มือเป็นตัวเอกซ์ (X))

ถาม: อ่านตัวอย่างประโยคด้านล่างว่ามัน “โอเค” หรือ “ไม่โอเค” ขอให้เด็กตอบสนองด้วยการกระทำที่ทำได้จาก ตัวอักษร น ร บ (น = หนี; ร = ร้องขอความช่วยเหลือ; บ = บอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้)

ตัวอย่างประโยค “น ร บ”

ประโยคที่ 1: เมื่อหนูถอดใครคนหนึ่งที่เราไว้วางใจและมันทำให้หนูรู้สึกสบายใจ

ท่าทาง: โอคเค = ยกนิ้วโป้งสองนิ้ว

ประโยคที่ 2: เมื่อผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนูช่วยอาบน้ำให้หนูเพื่อทำความสะอาดร่างกาย

ท่าทาง: โอคเค = ยกนิ้วโป้งสองนิ้ว

ประโยคที่ 3: เมื่อหนูรู้สึกอึดอัดเมื่อใครบางคนสัมผัสหนู

ท่าทาง: ไมโอเค = ไขว้มือเพื่อทำตัวเอกซ์ (X)

คำถามเพิ่มเติม: หนูจะทำข้อไหนใน “น ร บ”

ตัวอย่างคำตอบ: น = หนูสามารถหนีจากคนคนนั้น; บ = หนูสามารถบอกผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจได้

ประโยคที่ 4: เมื่อใครบางคนสัมผัสอวัยวะของหนู

ท่าทาง: ไมโอเค = ไขว้มือเพื่อทำตัวเอกซ์ (X)

คำถามเพิ่มเติม: หนูจะทำข้อไหนใน “น ร บ”

ตัวอย่างคำตอบ: ร = หนูสามารถร้องขอความช่วยเหลือ; บ = หนูสามารถบอกผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจได้

ประโยคที่ 5: เมื่อคนคนหนึ่งทำร้ายคนอื่นคนหนึ่งโดยการตีหรือเตะพวกเขา

ท่าทาง: ไมโอเค = ไขว้มือเพื่อทำตัวเอกซ์ (X)

คำถามเพิ่มเติม: หนูจะทำข้อไหนใน “น ร บ”

ตัวอย่างคำตอบ: ร = หนูสามารถร้องขอความช่วยเหลือ บ = หนูสามารถบอกผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจได้

กิจกรรมเพื่อนำไปใช้: ให้เด็กระบายสีหน้าเบอร์โทรสายด่วนที่อยู่ด้านหลังของหนังสือการ์ตูน หรือใช้กิจกรรมสายด่วน-ภาคผนวก ฅ หลังจากจบการระบายสี ชวนให้เด็กแสดงท่าทางเบอร์โทรสายด่วนโดยใช้ร่างกายและมือของพวกเขา หรือแม้แต่ให้พวกเขาปั้นตัวเลขด้วยดินน้ำมันเพื่อช่วยพวกเขาจดจำเบอร์โทรสายด่วน

ส่วนที่ 6 - ขอบเขตด้านร่างกายที่ปลอดภัย

หมายเหตุ: สำคัญที่จะต้องใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับลูกของคุณ คุณอาจใช้คำศัพท์ทางกายวิภาคสำหรับอวัยวะสววน หากนั่นคือวิธีการของโรงเรียนหรือองค์กรของคุณ

พูด : วันนี้เราจะเรียนรู้กฎความปลอดภัยที่สำคัญเกี่ยวกับการรักษาร่างกายของเราให้ปลอดภัย ส่วนของร่างกายที่ถูกปกปิดด้วยชุดชั้นในหรือชุดว่ายน้ำคือ อวัยวะสววน และหากใครสัมผัสส่วนนั้นของหนูหรือบังคับให้หนูสัมผัสส่วนนั้นของเขา มันคือ สัมผัสที่ไม่ปลอดภัย จำไว้ว่า พื้นที่ส่วนบุคคลของหนูเปรียบเหมือนกับการมีสุลาสุบโอบล้อมตัวหนู

ทำ : ให้เด็กยืนแขนทั้งสองข้างออกมาเพื่อแก้งทำเหมือนว่ามีสุลาสุบโอบล้อมพวกเขาอยู่เพื่อสร้างพื้นที่ส่วนบุคคลของพวกเขา ย้ำเตือนว่า นี่คืขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคลของพวกเขา

ถาม : อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล

คำถามที่ 1: เหตุใดกฎความปลอดภัยจึงสำคัญ?

ตัวอย่างคำตอบ: กฎความปลอดภัยช่วยหนูให้ปลอดภัยได้ กฎความปลอดภัยช่วยหนูให้ปลอดภัยจากสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยได้

คำถามที่ 2: ที่ไหนคือขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคลของหนู?

ตัวอย่างคำตอบ: ขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคลของหนูอาจเป็นพื้นที่โอบล้อมร่างกายและอวัยวะสววนของหนู

พูด : เรากำลังจะเรียนรู้กฎความปลอดภัยของขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล 3 ประการ

กฎข้อที่ #1: ร่างกายของฉั้นเป็นของฉั้น!

ไม่ใช่ของใคร บางครั้งคนในวงจรความปลอดภัยของหนูจะช่วยดูแลหนู และร่างกายของหนู (ยกตัวอย่างเช่น พ่อกสบูระหว่างอาบน้ำให้หนู ช่วยพาหนูไปห้องน้ำเมื่อต้องการ หรือช่วยหนูแต่งตัว) คนเจ้าเล่ห์และไม่ปลอดภัยไม่ควรอยู่ในขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคลของหนู เพราะนั่นคือพื้นที่ส่วนบุคคลของหนู

กฎข้อที่ #2: สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยนั้นไม่โอเค

หากใครหยิก สัมผัส จี้ หรือจับอวัยวะสววนของหนู หรือบังคับให้หนูทำเช่นนั้นกับอวัยวะสววนของเขา มันคือสัมผัสที่ไม่ปลอดภัย บอกคนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนูเสมอ! หากว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นจากคนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนู เช่น แม่ พ่อ ลุงป้า น้าอา หรือป้าตายาย หนูจะต้องบอกคุณครู หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากเกิดขึ้นจากคนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนู เช่น ครูของหนู หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้หนูบอกคนอื่นที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนู

กฎข้อที่ #3: ความลับที่ไม่ปลอดภัยนั้นไม่โอเค

ไม่มีใครที่ควรถ่ายภาพหรือวิดีโอวัยวะสวของหนู หากใครก็ตามถ่ายภาพหรือสัมผัสสวของหนู และขอให้หนูเก็บมันเป็นความลับ สิ่งนี้คือความลับที่ไม่ปลอดภัย หนูต้องบอกคนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนูทันที

ทำ: ให้เด็กร้องเพลงและทำท่ากฏความปลอดภัยของขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล

การกระทำสำหรับกฎข้อที่ #1: ร่างกายของฉันเป็นของฉัน!

เด็กผู้ชายคนหนึ่งเมื่อร้องว่า “กฎข้อที่ 1” จากนั้นใช้ฝ่ามือตบร่างกายเบา ๆ และพูดว่า “ร่างกายของฉัน” สุดท้ายให้ทำท่าโอเคด้วยการยกนิ้วโป้งทั้งสองข้าง และหันนิ้วโป้งเข้าไปที่ลำตัวและพูดว่า “เป็นของฉัน”

การกระทำสำหรับกฎข้อที่ #2: สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยนั้นไม่โอเค

เด็กผู้ชายสองคนเมื่อร้องว่า “กฎข้อที่ 2” จากนั้นสับมือเมื่อพวกเขาพูดว่า “สัมผัสที่ไม่ปลอดภัย” สุดท้ายให้เด็กไขว้มือเพื่อทำตัวเอกซ์ (X) เมื่อพวกเขาพูดว่า “ไม่โอเค”

การกระทำสำหรับกฎข้อที่ #3: ความลับที่ไม่ปลอดภัยนั้นไม่โอเค

เด็กผู้ชายสามคนเมื่อร้องว่า “กฎข้อที่ 3” จากนั้นเอานิ้วชี้วางไว้บนริมฝีปากเพื่อทำเสียง “ซูว์” เมื่อพวกเขาพูดว่า “ความลับที่ไม่ปลอดภัย” สุดท้ายให้เด็กไขว้มือเพื่อทำตัวเอกซ์ (X) เมื่อพวกเขาพูดว่า “ไม่โอเค”

ทางเลือก: ให้เด็กระบายสีหน้า “กิจกรรมสัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอม” ใน “หนังสือนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย” หรือกิจกรรมระบายสีสัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอม (ภาคผนวก ญ)

ถาม: อ่านคำถามต่อไปนี้และให้เด็กตอบสนอง

คำถามเกี่ยวกับกฏความปลอดภัยของขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล

คำถามที่ 1: กฎความปลอดภัยของขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล 3 ประการคืออะไร?

ตัวอย่างคำตอบ: 1) ร่างกายของฉันเป็นของฉัน! 2) สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยนั้นไม่โอเค 3) ความลับที่ไม่ปลอดภัยนั้นไม่โอเค

คำถามที่ 2: เหตุใดกฏความปลอดภัยของขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคลจึงสำคัญ?

ตัวอย่างคำตอบ: กฎเหล่านี้ช่วยให้หนูปกป้องร่างกายของตนเอง หนูเรียนรู้ที่จะบอกว่า “ไม่” เมื่อหนูรู้สึกอึดอัดกับคนหนึ่งหรือสถานที่หนึ่ง หนูรู้ว่ามันโอเคที่จะไปหาและบอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ในวงจรความปลอดภัยของหนูหากสิ่งนี้เกิดขึ้น

คำถามเพิ่มเติม: อะไรคือสัญญาณของการที่หนูรู้สึกอึดอัดเมื่อมีคนกำลังบุกรุกขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคล และพื้นที่ส่วนบุคคลของหนู?

ตัวอย่างคำตอบ: หัวใจเต้นเร็ว, เหงื่อออกที่ฝ่ามือ, มีอาการท้องไส้ปั่นป่วนหรือปวดท้องคือสัญญาณว่าหนูอาจรู้สึกอึดอัด

พูด: สำคัญที่ต้องรู้ว่าร่างกายของหนูเป็นของหนู เมื่อบางสิ่งหรือบางคนกำลังก้าวเข้ามาในขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคลของหนู และหนูเริ่มรู้สึกอึดอัด หนูมีสิทธิที่จะพูดกับคนที่อยู่ในวงจรความปลอดภัยของหนู

ทำ: ชวนให้เด็กพูดและแสดงท่าทาง “เพลงร่างกายของฉัน” ด้านล่าง เพื่อแสดงการประกาศขอบเขตด้านร่างกายส่วนบุคคลของพวกเขา ย้ำเตือนพวกเขาว่าทุกส่วนในร่างกายเป็นของพวกเขา

เพลงร่างกายของฉัน

นี่คือมือของฉัน
นี่คือนิ้วเท้าของฉัน
นี่คือท้องของฉัน
และจมูกที่กระดิกของฉัน
จากบนหัวของฉัน
ผ่านหัวเข้า ไปที่เท้า
นี่คือร่างกาย **ของฉัน**
ร่างกายของฉันสำหรับฉัน
(ไม่ แปลว่า **ไม่** และหยุด แปลว่า **หยุด**)

ถาม: มีวิธีอะไรบ้างที่หนูนึกได้เพื่อที่จะบอกว่าไม่ เมื่อหนูรู้สึกว่าตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ?

ตัวอย่างคำตอบ:

ไม่ ขอคุณ!

ไม่มีทาง!

ไม่!

อย่ามาแตะต้องตัวฉัน!

ถอยไป!

มันไม่เกิดขึ้นแน่!

อย่า!

ฉันคิดว่าไม่!

สำหรับหนูคือ “ไม่”

ไม่ นั่นคือคำตอบสุดท้าย!

หยุดที่ตรงนั้นเลย!

อืม....ไม่!

ม่าย

ฉันไม่คิดอย่างนั้น

ไม่มีวัน!

ไม่ใช่อะไรที่ฉันจะทำ!

พูดกับมือฉันแทนละกันนะ

กิจกรรมเพื่อนำไปใช้: ย้ำเตือนเด็กว่ามัน “โอเค” ที่จะพูดว่าไม่กับผู้ใหญ่ หรือใครก็ตามหากคนคนนั้นขอให้พวกเขาทำบางสิ่งที่ทำให้พวกเขารู้สึกอึดอัด ขอให้เด็กเพิ่มอวัยวะลงไปใน “เพลงร่างกายของฉัน” โดยนึกถึงหรือชี้ไปที่อวัยวะอื่น ๆ ที่พวกเขายังไม่ได้ใช้ (ยกตัวอย่างเช่น มือ นิ้วโป้งเท้า ท้อง จมูก หัว และเท้า)

ภาคผนวก:

บทที่ 1: คนที่ไว้ใจได้และคนเจ้าเล่ห์

ส่วนที่ 1 - ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย

- ไฟจรรยาที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ก) 35
- การ์ดสีที่ปลอดภัย (ภาคผนวก ข) 36
- ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ภาคผนวก ค) 37

ส่วนที่ 2 - วงจรความปลอดภัย

- ต้นแบบมือแห่งวงจรความปลอดภัย (ภาคผนวก ง) 43

บทที่ 2: การสื่อสารที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

ส่วนที่ 3 - คนแปลกหน้า: ใครที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

- ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก จ) 44
- ภาพสำหรับระบายสีตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ฉ) 47

ส่วนที่ 4 - ความลับ: อะไรที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

- ไม่จำเป็นต้องมีภาคผนวก

บทที่ 3: สัมผัสที่ได้รับการยินยอมและไม่ได้รับการยินยอม

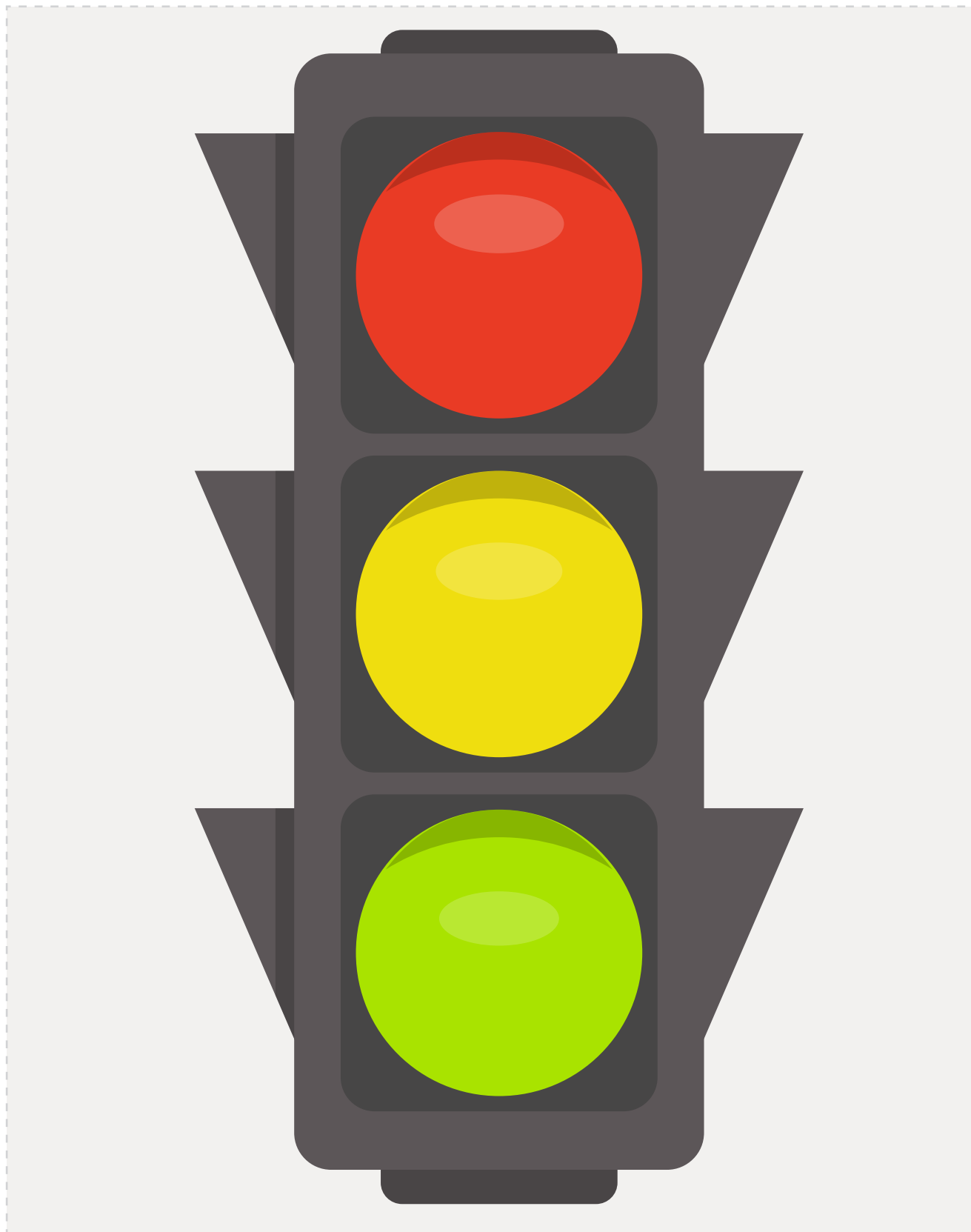
ส่วนที่ 5 - สัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

- การ์ดภาพสัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ช) 53
- คำพูดที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ภาคผนวก ซ) 58
- กิจกรรมสายดาวน์ (ภาคผนวก ฌ) 60

ส่วนที่ 6 - ขอบเขตด้านร่างกายที่ปลอดภัย

- กิจกรรมระบายสีสัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอม (ภาคผนวก ญ) 61

ภาคผนวก ก: ไฟจราจรที่ปลอดภัย

ภาคผนวก ข: การ์ดสีที่ปลอดภัย

ภาคผนวก ค: ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย

คนแปลกหน้าที่ปลอดภัย/แม่

ภาคผนวก ค: ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ต่อ)

เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ภาคผนวก ค: ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ต่อ)

พี่ชายของมาเรีย

ภาคผนวก ค: ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ต่อ)

เอิบ คนเจ้าเล่ห์

ภาคผนวก ค: ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ต่อ)

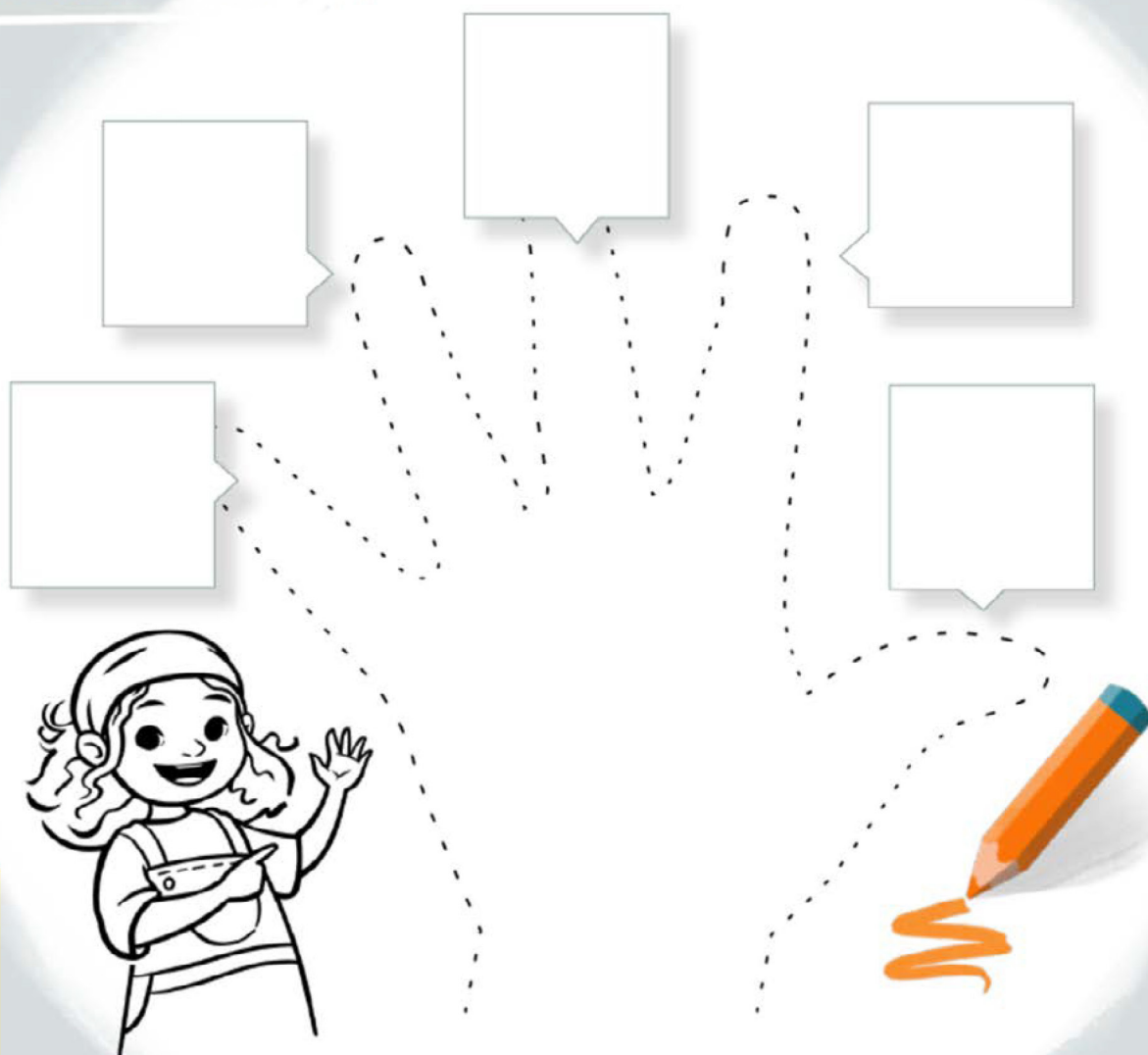
คุณปู่ของมาเรีย

ภาคผนวก ค: ภาพตัวละครในนิทานเรื่อง ก้าวเข้าสู่การอยู่อย่างปลอดภัย (ต่อ)

มาเรีย

วงจรความปลอดภัย

นี่คือวงจรความปลอดภัยของฉัน มันคือเครื่องมือที่ปลอดภัยซึ่งช่วยให้ฉันจดจำ
ผู้ใหญ่ที่ไวใจได้ 5 คนที่ฉันพูดคุยด้วยได้เมื่อฉันรู้สึกไม่ปลอดภัย

ภาคผนวก จ: ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

เอ็ด

ภาคผนวก จ: ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ต่อ)

แม่

ภาคผนวก จ: ภาพตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ต่อ)

เจ้าหน้าที่ตำรวจ

มาเรีย

เอ็ด

ภาคผนวก จ: ภาพสำหรับระบายสีตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ต่อ)

แม่

ภาคผนวก จ: ภาพสำหรับระบายสีตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ต่อ)

คุณปู่

ภาคผนวก จ: ภาพสำหรับระบายสีตัวละครคนแปลกหน้าที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ต่อ)

ฮวน

คุณปู่กำลังกอด

คนแปลกหน้าที่ปลอดภัยจูงมือมาเรีย

มาเรีย ฮวน และคุณปู่

(มีอวางบนหัวและไหล่)

เฝ้าระวังกระเป๋าเป้

ภาคผนวก ช: การ์ดภาพสัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย (ต่อ)

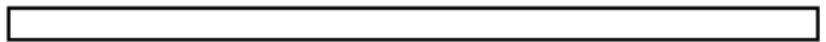
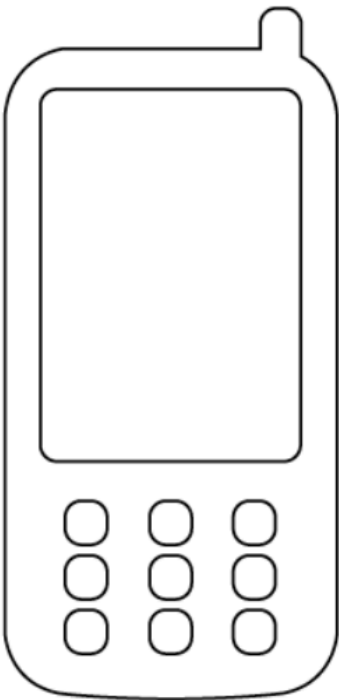

เอืบบจับหน้าของมาเรีย

ไม่ปลอดภัย

ปลอดภัย

เบอร์โทรสายด่วน

นี่คือเบอร์โทรสายด่วนที่ฉันโทรหาได้เมื่อต้องการความช่วยเหลือ
ฉันโทรหา **191** ได้หากมีเรื่องฉุกเฉิน

ภาคผนวก ญ: กิจกรรมระบายสีสัมผัสที่ไม่ได้รับการยินยอม

ฉันรู้ว่าสัมผัสที่ปลอดภัยต้องได้รับยินยอม และเมื่อฉันบอกว่า “ได้” เท่านั้น
สัมผัสที่ไม่ปลอดภัยนั้นไม่ได้รับการยินยอมและทำให้ฉันรู้สึกอึดอัด กลัว และไม่ควรถูกเก็บเป็นความลับ

[A21.org](https://www.a21.org)

[@A21Thailand](https://www.facebook.com/A21Thailand)

[@A21Thailand](https://www.instagram.com/A21Thailand)